

Ročník 1992

Sbírka zákonů

ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

ČESKÉ REPUBLIKY / SLOVENSKÉ REPUBLIKY

Částka 2

Rozeslána dne 16. ledna 1992

Cena Kčs 8,-

O B S A H:

7. Ústavný zákon Slovenskej národnej rady o Ústavnom súde Slovenskej republiky
8. Zákon Slovenskej národnej rady o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky a o konaní pred ním
9. Zákon Slovenskej národnej rady o obchodných a priemyselných komorách
10. Zákon Slovenskej národnej rady o súkromných veterinárnych lekároch a o Komore veterinárnych lekárov Slovenskej republiky
11. Zákon Slovenskej národnej rady o organizácii veterinárnej starostlivosti Slovenskej republiky
12. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Ujednání mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Jihoafrické republiky o zrušení vízové povinnosti pro držitele diplomatických a služebních pasů

Opatření federálních orgánů a orgánů republik

Uznesenie Predsedníctva Slovenskej národnej rady k návrhu Slovenskej volebnej komisie na uskutočnenie nových volieb do orgánov samosprávy obcí

7

ÚSTAVNÝ ZÁKON
Slovenskej národnej rady
z 2. decembra 1991
o Ústavnom súde Slovenskej republiky

Slovenská národná rada sa uzniesla na tomto ústavnom zákone:

Čl. 1

(1) Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „Ústavný súd“) je nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti.

(2) Sídлом Ústavného súdu sú Košice.

Čl. 2

Ústavný súd rozhoduje

- a) o súlade zákonov Slovenskej národnej rady a zákonných opatrení jej predsedníctva s ústavnými zákonmi Slovenskej národnej rady,
- b) o súlade nariadení vlády Slovenskej republiky, všeobecne záväzných právnych predpisov ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky s ústavnými a inými zákonmi Slovenskej národnej rady,
- c) o súlade všeobecne záväzných vyhlášok obcí a všeobecne záväzných právnych predpisov miestnych orgánov štátnej správy
 1. s ústavnými a inými zákonmi Federálneho zhromaždenia,
 2. s ústavnými a inými zákonmi Slovenskej národnej rady,
 3. s medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách ratifikovanými a vyhlásenými Českou a Slovenskou Federatívnou Republikou,
 4. s nariadeniami vlády Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a so všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky,
 5. s nariadeniami vlády Slovenskej republiky a so všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky.

Čl. 3

Ústavný súd rozhoduje ďalej

- a) o tom, či rozhodnutie o rozpustení politickej strany alebo politického hnutia, ktorých činnosť

sa obmedzuje na územie Slovenskej republiky, je v zhode s ústavnými a inými zákonmi Federálneho zhromaždenia alebo s ústavnými a inými zákonmi Slovenskej národnej rady, ako aj s medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách ratifikovanými a vyhlásenými Českou a Slovenskou Federatívnou Republikou,

- b) o ústavnosti a zákonnosti zamietnutia žiadosti o evidenciu politickej strany alebo politického hnutia,
- c) o ústavnosti a zákonnosti volieb do Slovenskej národnej rady alebo do orgánov miestnej samosprávy,
- d) o sťažnostiach proti výsledku volieb do Slovenskej národnej rady alebo do orgánov miestnej samosprávy.

Čl. 4

(1) Ústavný súd rozhoduje o ústavných sťažnostiach proti právoplatným rozhodnutiam, opatreniam alebo iným zásahom orgánov verejnej moci, ak sťažovateľ tvrdí, že sa nimi porušili jeho základné práva a slobody zaručené ústavným zákonom Slovenskej národnej rady a ak vec nepatrí do pôsobnosti Ústavného súdu Českej a Slovenskej Federatívnej republiky.

(2) Rozhodnutím alebo iným opatrením podľa odseku 1 nie je rozhodnutie alebo iný zásah súdu.

Čl. 5

Ústavný súd rozhoduje spory o pôsobnosť medzi orgánmi Slovenskej republiky, ak zákon neustanovuje, že tieto spory rozhoduje iný štátny orgán.

Čl. 6

(1) Ústavný súd podáva výklad ústavných zákonov Slovenskej národnej rady, ak je vec sporná. Podmienky ustanoví zákon Slovenskej národnej rady.

(2) Ústavný súd nezaujíma stanovisko k otázkam súladu návrhu zákona Slovenskej národnej rady, prípadne návrhu iného všeobecného záväzného právneho predpisu Slovenskej republiky, návrhu všeobecne záväznej vyhlášky obce, alebo návrhu všeobecne záväzného právneho predpisu miestneho orgánu štátnej správy s ústavnými zákonmi Slovenskej národnej rady.

Čl. 7

(1) Ústavný súd začne konanie vždy, ak návrh podá

- a) Federálne zhromaždenie,
- b) Predsedníctvo Slovenskej národnej rady alebo aspoň jedna pätina poslancov Slovenskej národnej rady,
- c) vláda Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky,
- d) vláda Slovenskej republiky alebo iný ústredný orgán Slovenskej republiky,
- e) súd v súvislosti so svojou rozhodovacou činnosťou,
- f) generálny prokurátor Slovenskej republiky,
- g) sťažovateľ uvedený v čl. 4.

(2) Zákon Slovenskej národnej rady môže upraviť právo iných fyzických alebo právnických osôb podávať Ústavnému súdu návrhy na začatie konania a podmienky takých návrhov.

Čl. 8

(1) Ak Ústavný súd svojím nálezom vysloví, že medzi právnymi predpismi uvedenými v čl. 2 je nesúladiť, strácajú dotknuté predpisy, ich časti, prípadne niektoré ich ustanovenia účinnosť. Orgány, ktoré tieto predpisy vydali, sú povinné ich do šiestich mesiacov od vyhlásenia nálezu Ústavného súdu uviesť do súladu s ústavnými zákonmi Slovenskej národnej rady, ak ide o predpisy uvedené v čl. 2 písm. b), aj s inými zákonmi Slovenskej národnej rady, a ak ide o predpisy uvedené v čl. 2 písm. c), aj so zákonmi Federálneho zhromaždenia, s inými zákonmi Slovenskej národnej rady, s medzinárodnými zmluvami, s vládnymi nariadeniami a so všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy. Ak tak neurobia, strácajú také predpisy, ich časti alebo ustanovenia platnosť po šiestich mesiacoch od vyhlásenia nálezu.

(2) Nálezy Ústavného súdu vydané podľa odseku 1 sa vyhlasujú v úradnej zbierke určenej na vyhlasovanie zákonov Slovenskej národnej rady.

Čl. 9

Proti rozhodnutiu Ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok.

Čl. 10

(1) Sudcovia Ústavného súdu sú pri rozhodovaní nezávislí a sú viazaní len ústavnými zákonmi Federálneho zhromaždenia a Slovenskej národnej rady.

(2) Sudcovia Ústavného súdu sú viazaní aj zákonmi Slovenskej národnej rady, ak nerozhodujú podľa čl.

2 písm. a) o ich súlade s ústavným zákonom Slovenskej národnej rady.

Čl. 11

(1) Ústavný súd sa skladá z desiatich sudcov.

(2) Ústavný súd rozhoduje v pléne vo veciach uvedených v čl. 2 písm. a), b), čl. 3 písm. a), c), čl. 15 ods. 1 a 2, čl. 16 ods. 2 a o úprave svojich vnútorných pomerov; na prerokovaní a rozhodovaní vecí sa musia zúčastniť aspoň siedmi sudcovia. V ostatných veciach rozhoduje Ústavný súd v trojčlennom senáte.

Čl. 12

(1) Za sudcu Ústavného súdu môže byť zvolený občan, ktorý má právo byť volený do Slovenskej národnej rady, dosiahol vek najmenej 35 rokov, má vysokoškolské právnické vzdelanie a je najmenej 10 rokov činný v právnickom povolani.

(2) Funkcia sudcu Ústavného súdu je nezlučiteľná s funkciou poslanca, s členstvom vo vláde, ako aj s členstvom v politickej strane alebo politickom hnutí.

(3) Dňom, keď sa sudca ujíma svojej funkcie, zaniká jeho poslanecký mandát a členstvo vo vláde.

(4) Ak je zvolený sudca Ústavného súdu členom politickej strany alebo politického hnutia, je povinný vzdať sa členstva v politickej strane alebo v politickom hnutí pred zložením sľubu.

(5) Sudcovia Ústavného súdu vykonávajú funkciu ako svoje povolanie. Výkon tejto funkcie je nezlučiteľný

a) s inou zárobkovou alebo hospodárskou činnosťou, okrem správy vlastného majetku a činnosti vedeckej, pedagogickej, literárnej a umeleckej,

b) s funkciou alebo pracovným pomerom (iným rovnoprávnym vzťahom) v štátnom orgáne Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky alebo Slovenskej republiky,

c) s inou funkciou, ktorej výkon by bol na ujmu nezávislého výkonu funkcie sudcu.

Čl. 13

(1) Sudcov Ústavného súdu volí Slovenská národná rada na dobu 7 rokov.

(2) Sudcovia Ústavného súdu skladajú do rúk predsedu Slovenskej národnej rady tento sľub:

„Sľubujem na svoju česť a svedomie, že budem chrániť neporušiteľnosť prirodzených práv človeka a práv občana, spravovať sa ústavnými zákonmi Federálneho zhromaždenia a ústavnými zákonmi Slovenskej národnej rady a rozhodovať podľa svojho najlepšieho presvedčenia, nezávisle a nestranne.“

(3) Zložením sľubu sa sudca Ústavného súdu ujíma svojej funkcie.

Čl. 14

Na čele Ústavného súdu je predseda, ktorého zastupuje podpredseda. Predsedu a podpredsedu volí zo sudcov Ústavného súdu Slovenská národná rada.

Čl. 15

(1) Sudcu Ústavného súdu nemožno trestne stíhať ani ho vziať do väzby bez súhlasu Ústavného súdu. Ak Ústavný súd odoprie súhlas, je stíhanie navždy vylúčené.

(2) Ak bol sudca Ústavného súdu pristihnutý a zadržaný pri trestnom čine, je príslušný orgán povinný to ihneď oznámiť Ústavnému súdu. Ak Ústavný súd nedá na zadržanie súhlas, musí byť sudca ihneď prepustený.

(3) Sudcu Ústavného súdu nemožno stíhať pre priestupok alebo obdobné protiprávne konanie.

(4) Kárnu zodpovednosť sudcov Ústavného súdu upraví zákon Slovenskej národnej rady.

(5) Sudca Ústavného súdu môže odoprieť svedectvo o veciach, o ktorých sa dozvedel pri výkone svojej funkcie, a to aj keď prestal byť sudcom.

Čl. 16

(1) Sudca Ústavného súdu sa môže svojej funkcie vzdať.

(2) Slovenská národná rada môže sudcu Ústavného súdu odvolať

- a) na základe právoplatného odsudzujúceho rozsudku v trestnej veci tohto sudcu,
- b) na základe výsledkov kárneho konania, ktoré sa viedlo proti sudcovi, ak odvolanie sudcu navrhlo Ústavný súd,
- c) ak sudca nevykonáva svoju funkciu viac ako jeden rok,
- d) ak bol sudca pozbavený spôsobilosti na právne úkony.

Čl. 17

Organizáciu Ústavného súdu, spôsob konania pred ním a postavenie jeho sudcov upraví zákon Slovenskej národnej rady.

Čl. 18

Až do prijatia Ústavy Slovenskej republiky sa za ústavné zákony Slovenskej národnej rady považujú aj ústavné zákony Federálneho zhromaždenia upravujúce veci, ktoré podľa rozdelenia pôsobnosti medzi federáciu a republiky patria do pôsobnosti Slovenskej republiky.

Čl. 19

Tento ústavný zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

F. Mikloško v. r.

J. Čarnogurský v. r.

8

ZÁKON

Slovenskej národnej rady

z 3. decembra 1991

o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky
a o konaní pred ním

Slovenská národná rada sa uzniesla na tomto zákone:

PRVÁ ČASŤ
ORGANIZÁCIA ÚSTAVNÉHO SÚDU

§ 1

(1) Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „Ústavný súd“) ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti¹⁾ rozhoduje v pléne alebo v senátoch.

(2) Plénum Ústavného súdu tvoria všetci sudcovia Ústavného súdu (ďalej len „sudcovia“).

(3) Senát Ústavného súdu (ďalej len „senát“) sa skladá z predsedu senátu a z dvoch sudcov.

Plénum Ústavného súdu

§ 2

(1) Plénum Ústavného súdu rozhoduje

- a) o súlade zákonov Slovenskej národnej rady a zákonných opatrení jej predsedníctva s ústavnými zákonmi Slovenskej národnej rady,
- b) o súlade nariadení vlády Slovenskej republiky, všeobecne záväzných právnych predpisov ministrov a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky s ústavnými a inými zákonmi Slovenskej národnej rady,
- c) o tom, či rozhodnutie o rozpustení politickej strany alebo politického hnutia, ktorých činnosť sa obmedzuje na územie Slovenskej republiky, je v zhode s ústavnými a inými zákonmi Federálneho zhromaždenia alebo s ústavnými a inými zákonmi Slovenskej národnej rady, ako aj s medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách ratifikovanými a vyhlásenými Českou a Slovenskou Federatívnou Republikou,

d) o ústavnosti a zákonnosti volieb do Slovenskej národnej rady alebo do orgánov miestnej samosprávy.

(2) Plénum Ústavného súdu ďalej rozhoduje

- a) o stanoviskách podávaných Ústavnému súdu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky,²⁾
- b) o výklade ústavných zákonov Slovenskej národnej rady,
- c) o návrhoch na začatie konania podávaných Ústavnému súdu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky,³⁾
- d) o súhlase na trestné stíhanie alebo kárne stíhanie sudcu alebo na jeho vzatie do väzby,
- e) o návrhu na odvolanie sudcu na základe výsledkov kárneho konania,
- f) o svojich vnútorných pomeroch, najmä o spravovaní a rokovacom poriadku Ústavného súdu.

§ 3

(1) Zasadnutie pléna Ústavného súdu zvoláva, jeho program určuje a jeho rokovanie vedie predseda Ústavného súdu.

(2) Rokovanie pléna Ústavného súdu je verejné; zúčastňujú sa ho však predsedom Ústavného súdu prizvaní pracovníci Kancelárie Ústavného súdu a v príslušnej časti rokovania osoby, ktorých prítomnosť je potrebná z procesných dôvodov.

(3) Plénum Ústavného súdu môže rozhodnúť, že sa jeho rokovania alebo časti rokovania môžu zúčastniť aj iné osoby.

(4) Predseda Ústavného súdu môže poveriť niektorého zo sudcov prípravou podkladov potrebných na rozhodnutie pléna Ústavného súdu a referovať o nich na jeho zasadnutí (ďalej len „referent“).

¹⁾ Ústavný zákon SNR č. 7/1992 Zb. o Ústavnom súde Slovenskej republiky.

²⁾ Čl. 3 ods. 2 ústavného zákona č. 91/1991 Zb. o Ústavnom súde Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky.

³⁾ Čl. 8 ods. 1 písm. g) ústavného zákona č. 91/1991 Zb.

(5) Predseda Ústavného súdu vedie rokovanie pléna Ústavného súdu tak, aby sa prerokovali všetky sporné otázky a aby každý sudca mohol o nich rozhodnúť v súlade so svojím sudcovským presvedčením.

(6) Plénum Ústavného súdu sa uznáva nadpolovičnou väčšinou všetkých svojich členov. Ak sa táto väčšina nedosiahne, je návrh zamietnutý.

(7) Pri hlasovaní pléna o rozhodnutí môžu byť prítomní len sudcovia a zapisovateľ.

Senát Ústavného súdu

§ 4

(1) Senát rozhoduje o všetkých veciach, ktoré nie sú podľa § 2 zverené do pôsobnosti pléna Ústavného súdu.

(2) O prítomnosti na rokovaní senátu a o poverení referenta platia ustanovenia § 3 ods. 2 až 4 obdobne; právomoc pléna Ústavného súdu tu vykonáva senát, právomoc predsedu Ústavného súdu predseda senátu.

§ 5

(1) Stálych členov senátu určuje plénum Ústavného súdu na dobu jedného roka.

(2) Stáli členovia senátu volia predsedu senátu. Vo funkcii predsedu sa stáli členovia senátu striedajú podľa pravidiel, ktoré ustanoví spravovací a rokovací poriadok Ústavného súdu. Neprítomného predsedu zastupuje vekom najstarší stály člen senátu.

(3) Neprítomného člena senátu dočasne zastúpi iný sudca, ktorého určí predseda Ústavného súdu podľa pravidiel, ktoré ustanoví plénum Ústavného súdu. Rovnako sa postupuje, ak je člen senátu vylúčený z výkonu sudcovskej funkcie.

§ 6

Predseda Ústavného súdu

(1) Predseda Ústavného súdu vykonáva správu tohto súdu, najmä zabezpečuje jeho riadny chod po stránke personálnej, organizačnej, hospodárskej a finančnej.

(2) Predsedu Ústavného súdu v určenom rozsahu a v neprítomnosti predsedu v plnom rozsahu zastupuje podpredseda Ústavného súdu.

Kancelária Ústavného súdu

§ 7

(1) Úlohy spojené s organizačným, administratívnym a technickým zabezpečením činnosti Ústavného súdu vykonáva Kancelária Ústavného súdu (ďalej len „kancelária“).

(2) Vedúceho kancelárie vymenúva a odvoláva predseda Ústavného súdu.

(3) Vedúci kancelárie plní voči pracovníkom Ústavného súdu, s výnimkou jeho sudcov, funkciu vedúceho organizácie.

§ 8

(1) V kancelárii sú činní poradcovia Ústavného súdu. Poradcovia musia mať právnické vzdelanie a potrebnú predchádzajúcu prax v právnickom povolani.

(2) Poradcovia Ústavného súdu môžu byť predsedom Ústavného súdu alebo predsedom senátu poverení vykonať jednotlivé úkony, ktoré inak patria referentovi (§ 3 ods. 4), najmä vypočít svedkov alebo znalcov a obstará listiny potrebné na rozhodnutie. Nemôžu však vypočítvať účastníkov konania ani ich zástupcov.

DRUHÁ ČASŤ

POSTAVENIE SUDCOV ÚSTAVNÉHO SÚDU

§ 9

(1) Sudcovia Ústavného súdu sú pri rozhodovaní viazaní ústavnými zákonmi Slovenskej národnej rady.

(2) Pri rozhodovaní o súlade nariadení vlády Slovenskej republiky, všeobecne záväzných právnych predpisov ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky so zákonmi Slovenskej národnej rady a vo volebných veciach sú sudcovia viazaní aj zákonmi Slovenskej národnej rady.

(3) Pri rozhodovaní o súlade všeobecne záväzných vyhlášok obcí a všeobecne záväzných právnych predpisov miestnych orgánov štátnej správy s inými všeobecne záväznými právnymi predpismi sú sudcovia viazaní aj ústavnými a inými zákonmi Federálneho zhromaždenia.

Vznik a zánik funkcie sudcu

§ 10

(1) Návrh na voľbu a odvolanie sudcu môže podať

- a) Predsedníctvo Slovenskej národnej rady,
- b) vláda Slovenskej republiky,
- c) predseda Ústavného súdu.

(2) Ustanovenia odseku 1 písm. a) a b) platia obdobne pre voľbu a odvolanie predsedu a podpredsedu Ústavného súdu. Pred rozhodnutím o odvolaní predsedu alebo podpredsedu Ústavného súdu si predseda Slovenskej národnej rady vyžiada stanovisko pléna Ústavného súdu.

§ 11

(1) Ak sa uvoľní funkčné miesto sudcu, oznámi to predseda Ústavného súdu Predsedníctvu Slovenskej národnej rady a vláde Slovenskej republiky.

(2) Návrh predsedu Ústavného súdu uvedený v § 10 ods. 1 písm. c) musí byť prerokovaný plénom Ústavného súdu.

(3) Kandidát, ktorý nebol zvolený za sudcu, môže byť opätovne navrhnutý na zvolenie najskôr o tri roky.

(4) Sudca nemôže vykonávať svoju funkciu bez zloženia sľubu. Odmietnutie zložiť sľub má za následok stratu funkcie.

§ 12

Návrh na pozbavenie imunity sudcu alebo na jeho vzatie do väzby podáva generálny prokurátor Slovenskej republiky, ktorý sa na zasadnutí pléna Ústavného súdu zúčastňuje s právom navrhovať dôkazy. Ak nebol súhlas na pozbavenie imunity alebo vzatie do väzby sudcu udelený, nemožno návrh z tých istých dôvodov opakovať.

§ 13

(1) Vzdanie sa funkcie oznámi sudca predsedovi Ústavného súdu; predseda Ústavného súdu oznámi vzdanie sa svojej funkcie predsedovi Slovenskej národnej rady.

(2) Ak nedôjde k inej dohode, zaniká funkcia sudcu uplynutím dvoch kalendárnych mesiacov po doručení oznámenia.

(3) Ak sa sudca Ústavného súdu stane poslancom alebo členom vlády, zaniká jeho funkcia sudcu dňom zloženia sľubu poslanca alebo člena vlády.

(4) Zánik funkcie sudcu berie na vedomie Predsedníctvo Slovenskej národnej rady.

§ 14

(1) Návrh na odvolanie sudcu z funkcie⁴⁾ podávajú orgány uvedené v § 10 ods. 1. Pred rozhodnutím Slovenskej národnej rady si predseda Slovenskej národnej rady vyžiada stanovisko pléna Ústavného súdu.

(2) Ak sudca vykonáva činnosť nezlučiteľnú s funkciou sudcu,⁵⁾ vyzve ho predseda Ústavného súdu, aby túto do desiatich dní ukončil. Ak tak sudca neurobí, predseda Ústavného súdu navrhne plénu, aby rozhodlo o zlučiteľnosti činnosti s funkciou sudcu.

(3) Rozhodnutie pléna Ústavného súdu o nezlučiteľnosti vykonávanej činnosti s funkciou sudcu je pre sudcu záväzné. Ak sudca bezodkladne neukončí činnosť uvedenú v odseku 2 alebo ak sa funkcie sudcu nevzdá, podá predseda Ústavného súdu návrh na začatie kárneho konania.⁶⁾

§ 15

Dočasné pozbavenie výkonu funkcie

(1) Ak bol podaný návrh na odvolanie sudcu alebo ak je sudca trestne stíhaný, môže byť až do rozhodnutia o návrhu na odvolanie z funkcie alebo do skončenia trestného konania dočasne pozbavený výkonu sudcovskej funkcie.

(2) O dočasnom pozbavení výkonu sudcovskej funkcie rozhoduje predseda Ústavného súdu. O dočasnom pozbavení výkonu funkcie predsedu alebo podpredsedu Ústavného súdu rozhoduje Predsedníctvo Slovenskej národnej rady.

§ 16

(1) Sudcovia sú povinní vykonávať svoju funkciu svedomite a vystríhať sa pri jej výkone i v občianskom živote všetkého, čo by mohlo narušiť vážnosť Ústavného súdu, vážnosť sudcu a dôveru občanov k ústavnému súdnictvu.

(2) Sudcovia sú povinní zachovávať v úradných veciach mlčanlivosť, a to aj po zániku sudcovskej funkcie. Od povinnosti zachovávať mlčanlivosť môže sudcu oslobodiť predseda Ústavného súdu, predsedu Ústavného súdu môže od tejto povinnosti oslobodiť Predsedníctvo Slovenskej národnej rady.

(3) Ustanovenie odseku 2 platí aj pre pracovníkov Ústavného súdu.

§ 17

O postavení, právach a povinnostiach sudcov platia primerane ustanovenia zákona o súdoch a sudcoch.⁷⁾

⁴⁾ Čl. 16 ods. 2 ústavného zákona SNR č. 7/1992 Zb.

⁵⁾ Čl. 12 ods. 2 a 5 ústavného zákona SNR č. 7/1992 Zb.

⁶⁾ Čl. 16 ods. 2 písm. b) ústavného zákona SNR č. 7/1992 Zb.

⁷⁾ Zákon č. 335/1991 Zb. o súdoch a sudcoch.

§ 18

Peňažné a ostatné požitky sudcov a poradcov

(1) Odo dňa zloženia sľubu patrí sudcom tento mesačný plat:

- a) predsedovi Ústavného súdu vo výške zodpovedajúcej 115 % platu predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky,
- b) podpredsedovi Ústavného súdu vo výške zodpovedajúcej 115 % platu podpredsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky,
- c) ostatným sudcom vo výške zodpovedajúcej 75 % platu podpredsedu Ústavného súdu.

(2) Poradcom Ústavného súdu patrí odo dňa nástupu mesačný plat vo výške 60 % platu sudcov Ústavného súdu.

(3) Funkčné príplatky a náhrady cestovných a iných výdavkov patria sudcom v rovnakej výške ako sudcom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Kárna zodpovednosť

§ 19

Sudca môže byť kárne stíhaný,

- a) ak porušil svoje sudcovské povinnosti,
- b) ak sa správal spôsobom nedôstojným sudcu, spôsobom, ktorý narušuje autoritu jeho sudcovskej funkcie, alebo,
- c) ak sa dopustil konania, ktoré má znaky priestupku.

§ 20

(1) Kárne konanie vykonáva kárny senát Ústavného súdu.

(2) O odvolaní proti rozhodnutiu kárneho senátu Ústavného súdu rozhoduje odvolací kárny senát Ústavného súdu.

(3) Predsedov a členov senátov uvedených v odsekoch 1 a 2 a ich náhradníkov volí zo sudcov plénum Ústavného súdu na dobu troch rokov.

(4) Členovia kárnych senátov sú pri výkone svojej funkcie nezávislí a sú viazaní iba právnym poriadkom Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a Slovenskej republiky.

§ 21

(1) Kárne konanie sa začína na návrh predsedu Ústavného súdu alebo na návrh predsedu Slovenskej národnej rady.

(2) Na postup v kárnom konaní, lehotu na uloženie kárnych opatrení, druhy kárnych opatrení a na zahľadanie kárneho opatrenia sa primerane použijú predpisy o kárnej zodpovednosti sudcov.⁸⁾

§ 22

Osobitné ustanovenie o vylúčení sudcu

Sudca sa nezúčastňuje rozhodovania v pléne alebo senáte Ústavného súdu, ak sa rozhoduje v jeho veci.

TRETIA ČASŤ**KONANIE NA ÚSTAVNOM SÚDE**

§ 23

(1) Ústavný súd postupuje v konaní a rozhodovaní tak, aby sa v činnosti štátnych orgánov zabezpečilo dodržiavanie ústavných zákonov Slovenskej národnej rady; v rozsahu ustanovenom týmto zákonom pôsobí aj na dodržiavanie zákonov Slovenskej národnej rady a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov Slovenskej republiky.

(2) Vo veciach, v ktorých rozhodnutie Ústavného súdu závisí od skutkových okolností, postupuje Ústavný súd tak, aby sa zistil skutočný stav veci a pri svojom rozhodovaní z neho vychádza.

(3) V ostatných veciach rozhoduje Ústavný súd spravidla na základe spisov príslušných štátnych orgánov a iných listín, prípadne na základe odborných posudkov, s výnimkou posudkov právnych.

§ 24

(2) Kancelária Ústavného súdu každý návrh alebo iné podanie zaeviduje a obstará všetky potrebné podklady na konanie, najmä príslušné právne predpisy, potrebné expertízy a vyjadrenia.

(2) Ak nedôjde k odmietnutiu návrhu, kancelária predloží vec na ďalšie konanie plénu alebo senátu Ústavného súdu so všetkými podkladmi.

⁸⁾ Zákon č. 412/1991 Zb. o kárnej zodpovednosti sudcov.

§ 25

(1) Pri rozhodovaní sú si sudcovia rovní. Každý sudca je povinný hlasovať; predseda hlasuje posledný.

(2) Sudca, ktorý bol v pléne Ústavného súdu alebo v senáte prehlasovaný, má právo žiadať, aby jeho odchylné stanovisko bolo stručne uvedené v zápisnici o hlasovaní. Ak o to požiada, pripojí sa k zápisnici o hlasovaní ním písomne vypracované odchylné stanovisko.

§ 26

Ústavný súd rozhoduje uznesením, ak zákon nepredpisuje pre rozhodnutie inú formu. Nálezy a rozsudky Ústavného súdu sa vyhlasujú v mene republiky a verejne.

§ 27

(1) Všetky štátne orgány v Slovenskej republike sú povinné spolupracovať s Ústavným súdom. Najmä sú povinné ihneď po doručení žiadosti zasielať mu spisy, požadované vysvetlenia a s najväčším urýchlením vybavovať jeho dožiadania.

(2) Ústavný súd môže pozvať na zasadnutie osoby, ktoré môžu podať v prerokúvanej veci potrebné vysvetlenie. Pozvaná osoba je povinná sa na zasadnutie Ústavného súdu dostaviť.

(3) Osoby uvedené v odseku 2 nie sú v konaní na Ústavnom súde viazané štátnym, hospodárskym alebo služobným tajomstvom.

(4) Zhromaždenia⁹⁾ v okruhu 100 m od budovy Ústavného súdu alebo od miesta, kde Ústavný súd zasadá, sú zakázané.

§ 28

Na dokazovanie, doručovanie, počítanie lehôt a na vylúčenie sudcov sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku.

**Konanie o súlade právnych predpisov
nižšej právnej sily s právnymi predpismi
vyššej právnej sily**

§ 29

Ak súd alebo iný oprávnený štátny orgán Slovenskej republiky dospeje k názoru, že

- a) zákon Slovenskej národnej rady je v rozpore s ústavným zákonom Slovenskej národnej rady,

b) nariadenie vlády Slovenskej republiky alebo všeobecne záväzný právny predpis ministerstva alebo iného ústredného orgánu štátnej správy Slovenskej republiky je v rozpore s ústavným alebo iným zákonom Slovenskej národnej rady,

c) všeobecne záväzná vyhláška obce alebo všeobecne záväzný právny predpis miestneho orgánu štátnej správy Slovenskej republiky je v rozpore s ústavným alebo iným zákonom Federálneho zhromaždenia, ústavným alebo iným zákonom Slovenskej národnej rady, s medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách ratifikovanou a vyhlásenou Českou a Slovenskou Federatívnou Republikou, s nariadením vlády Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, s nariadením vlády Slovenskej republiky; so všeobecne záväzným právnym predpisom ministerstva alebo iného ústredného orgánu štátnej správy,

podá návrh Ústavnému súdu.

§ 30

Návrh na začatie konania musí obsahovať

- a) označenie orgánu, ktorý návrh podáva,
b) označenie predpisu, ktorého nesúlad s právnym predpisom vyššej právnej sily sa namietia, s vyjadrením, či navrhovateľ napadá predpis v celom rozsahu alebo v jeho časti, prípadne v jednotlivom ustanovení,
c) označenie predpisu vyššej právnej sily, jeho časti, prípadne jednotlivého ustanovenia, s ktorým napadnutý predpis nie je v súlade.

§ 31

Pred rozhodnutím vo veciach uvedených v čl. 2 ústavného zákona SNR č. 7/1992 Zb. o Ústavnom súde Slovenskej republiky si predseda Ústavného súdu

- a) vyžiada stanovisko orgánu, ktorý všeobecne záväzný právny predpis vydal,
b) môže vyžiadať stanovisko predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky alebo generálneho prokurátora Slovenskej republiky.

§ 32

(1) Rozhodnutie Ústavného súdu, ktorým sa zistil nesúlad vo veciach uvedených v čl. 2 písm. a), b) ústavného zákona SNR č. 7/1992 Zb. o Ústavnom súde Slo-

⁹⁾ Zákon č. 84/1990 Zb. o zhromažďovacom práve.

venskej republiky sa označuje ako nález. Výroková časť nálezu sa uverejní v Zbierke zákonov.¹⁰⁾

(2) Nález aj s odôvodnením sa doručuje navrhovateľovi a orgánu, ktorý predpis vydal.

(3) Uznesenie o tom, že Ústavný súd návrhu nevyhovel, sa doručí navrhovateľovi.

Konanie o rozpustení politickej strany alebo o zamietnutí jej evidencie

§ 33

(1) Návrh na preskúmanie rozhodnutia o rozpustení politickej strany alebo politického hnutia, ktorých činnosť sa obmedzuje na územie Slovenskej republiky, môže podať aj príslušná politická strana alebo politické hnutie.

(2) Návrh na preskúmanie rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o evidenciu politickej strany alebo politického hnutia môže podať aj prípravný výbor politickej strany alebo politického hnutia.

(3) Pred rozhodnutím vo veci si predseda Ústavného súdu alebo predseda senátu vyžiada stanovisko Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a generálneho prokurátora Slovenskej republiky.

(4) Rozhodnutie Ústavného súdu sa doručuje navrhovateľovi a Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky.

(5) Výroková časť uznesenia o rozpustení politickej strany sa oznámi v Zbierke zákonov.

(6) Rozhodnutím Ústavného súdu sú príslušné štátne orgány viazané.

Konanie vo volebných veciach

§ 34

(1) Sťažnosť pre neústavnosť alebo nezákonnosť volieb do Slovenskej národnej rady alebo do orgánu miestnej samosprávy alebo proti výsledku volieb môže podať aj politická strana, ktorá sa volieb zúčastnila.

(2) Sťažnosť proti výsledku volieb do Slovenskej národnej rady alebo do orgánu miestnej samosprávy môže podať aj protikandidát, ktorý získal aspoň 10 % hlasov. Sťažnosť môže podať aj najmenej 10 %

voličov príslušného volebného obvodu; k sťažnosti musia byť pripojené podpisy a adresy týchto občanov.

§ 35

(1) Návrh na začatie konania musí obsahovať

- označenie sťažovateľa,
- vyjadrenie sťažovateľa o tom, či napadá voľby na celom území Slovenskej republiky alebo len v určitom volebnom obvode,
- uviedenie dôvodov, pre ktoré sťažovateľ voľby napadá, s označením dôkazov.

(2) Návrh podľa odseku 1 treba podať do desiatich dní po oznámení výsledku volieb.

§ 36

Sťažnosť pre neústavnosť alebo nezákonnosť volieb alebo sťažnosť proti výsledku volieb obsahujúcu iba námietky, ktoré zrejme nemali vplyv na výsledky volieb, alebo sťažnosť podanú oneskorene môže pred začatím konania odmietnuť referent (§ 3 ods. 4); po začatí konania tak urobí plénum alebo senát Ústavného súdu.

§ 37

Ak nedôjde k odmietnutiu sťažnosti podľa § 36, upovedomia sa o sťažnosti, ak ide o voľby do Slovenskej národnej rady, ostatné politické strany, ktoré vo voľbách získali zastúpenie v Slovenskej národnej rade, a ak ide o voľby do orgánov miestnej samosprávy, člen orgánu miestnej samosprávy, ktorého zvolenie bolo napadnuté; umožní sa im, aby sa v určenej lehote k sťažnosti vyjadrili.

§ 38

Ústavný súd si môže nechať predložiť všetky doklady a správy týkajúce sa volieb. V prípade potreby môže nariadiť vyšetrovanie a poveriť jeho vykonaním referenta (§ 3 ods. 4).

§ 39

(1) Ústavný súd môže

- vyhlásiť voľby za neplatné,

¹⁰⁾ Zákon č. 131/1989 Zb. o Zbierke zákonov v znení zákona č. 426/1990 Zb.

Zákon SNR č. 176/1989 Zb. o vyhlasovaní všeobecne záväzných právnych predpisov a iných opatrení orgánov Slovenskej republiky v Zbierke zákonov.

- b) zrušiť napadnutý výsledok volieb,
- c) zmeniť rozhodnutie volebnej komisie a vyhlásiť za zvoleného kandidáta, ktorý bol riadne zvolený,
- d) sťažnosť zamietnuť.

(2) V prípadoch uvedených v odseku 1 písm. a) až c) Ústavný súd rozhoduje nálezom.

(3) Výroková časť nálezu, ktorým sa voľby vyhlasujú za neplatné, sa uverejní v Zbierke zákonov. Nález aj s odôvodnením sa doručí Slovenskej národnej rade a Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky.

(4) Rozhodnutie uvedené v odseku 1 písm. b) a c) oznámi Ústavný súd Slovenskej národnej rade alebo príslušnému orgánu miestnej samosprávy, ako aj politickým stranám a členovi orgánu, uvedeným v § 37.

(5) Uznesenie o zamietnutí sťažnosti sa oznamuje iba sťažovateľovi.

Konanie o ochrane ústavných práv a slobôd občanov

§ 40

(1) Návrh na začatie konania musí obsahovať meno a bydlisko navrhovateľa, meno a adresu jeho zástupcu, údaj o tom, čoho sa návrh týka a čo sa v ňom žiada, musí byť datovaný a podpísaný.

(2) V návrhu musí byť uvedené, ktoré občianske právo alebo sloboda zaručená ústavným zákonom Slovenskej národnej rady boli porušené, ktorým rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom a ktorého štátneho orgánu k porušeniu došlo a musí obsahovať označenie dôkazov.

(3) Návrh treba podať do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia alebo od opatrenia prípadne iného zásahu štátneho orgánu.

(4) Navrhovateľ musí byť v konaní zastúpený osobou s vysokoškolským právnickým vzdelaním.

§ 41

(1) Ak návrh nemá náležitosti uvedené v § 40, alebo ak je z neho alebo z obsahu napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia zrejmé, že nedošlo k porušeniu občianskeho práva alebo slobody zaručenej ústavným zákonom Slovenskej národnej rady, ak bol návrh podaný oneskorene alebo ak smeruje proti právoplat-

nému rozhodnutiu súdu, môže návrh pred začatím konania odmietnuť referent (§ 3 ods. 4), po začatí konania tak urobí senát.

(2) Ak referent alebo senát zistí, že v návrhu sa namieta porušenie občianskeho práva alebo slobody zaručenej ústavným zákonom Federálneho zhromaždenia alebo medzinárodnou zmluvou ratifikovanou a vyhlásenou Českou a Slovenskou Federatívnou Republikou, postúpi vec Ústavnému súdu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky.

§ 42

(1) Ak nedôjde k rozhodnutiu podľa § 41, pripraví referent (§ 3 ods. 4) podklady pre rozhodnutie senátu. Môže zápisnične vypočuť navrhovateľa, svedkov a vykonať iné potrebné dôkazy.

(2) O vypočutie navrhovateľa alebo svedkov a o vykonanie dôkazu môže referent dožiadať príslušný všeobecný súd;¹¹⁾ dožiadaný súd postupuje podľa Občianskeho súdneho poriadku.

(3) Úkony uvedené v odsekoch 1 a 2 môže vykonať, prípadne zopakovať aj senát.

§ 43

(1) Senát môže

- a) zrušiť napadnuté rozhodnutie,
- b) zakázať štátnemu orgánu, aby v porušovaní práva alebo slobody pokračoval, a prikázať mu, aby vzniknuté následky odstránil, a to ak porušenie práva alebo slobody spočívalo v opatrení alebo v inom zásahu orgánu, než je rozhodnutie,
- c) návrh zamietnuť.

(2) V prípadoch uvedených v odseku 1 písm. a) a b) Ústavný súd rozhoduje rozsudkom.

(3) Ak senát Ústavného súdu zrušil napadnuté rozhodnutie, koná príslušný orgán ďalej o veci. Pritom je právny názor Ústavného súdu pre tento orgán záväzný.

§ 44

Konanie v sporoch o pôsobnosť

(1) Návrh na začatie konania môže podať orgán Slovenskej republiky, ktorý tvrdí, že je príslušný

¹¹⁾ § 39, 122 Občianskeho súdneho poriadku.

na rozhodnutie, ako aj ten, ktorý svoju príslušnosť odmieta. K návrhu treba pripojiť spisové podklady potrebné pre rozhodnutie Ústavného súdu.

(2) Rozhodnutie Ústavného súdu je v posudzovanej veci pre príslušné orgány Slovenskej republiky záväzné.

ŠTVRTÁ ČASŤ ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

§ 45

Za činnosť politickej strany alebo politického hnutia, ktoré je v rozpore s ústavným alebo s iným zákonom, sa nepovažuje činnosť zameraná na zmenu takého zákona ústavnými cestami.

§ 46

Zrušujú sa:

1. § 46 zákona SNR č. 80/1990 Zb., o voľbách do Slovenskej národnej rady,
2. § 50 zákona SNR č. 346/1990 Zb. o voľbách do orgánov samosprávy obcí.

§ 47

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

F. Mikloško v. r.

J. Čarnogurský v. r.

9

ZÁKON

Slovenskej národnej rady

z 3. decembra 1991

o obchodných a priemyselných komorách

Slovenská národná rada sa uzniesla na tomto zá-
kone:

PRVÁ ČASŤ
ÚVODNÉ USTANOVENIA

§ 1

Účelom tohto zákona je upraviť vznik, postavenie
a pôsobnosť obchodných a priemyselných komôr ako
verejnoprávných inštitúcií.

§ 2

(1) Zriaďuje sa Slovenská obchodná a priemyselná
komora so sídlom v Bratislave (ďalej len „komora“).

(2) Komora vyvíja činnosť na podporu a ochranu
podnikania svojich členov v tuzemsku a v zahraničí.

(3) Komora zriaďuje regionálne komory pre
územné časti Slovenskej republiky, spravidla pre viac
okresov, ak o to požiadajú aspoň dve tretiny členov
komory v príslušnej územnej časti. Na činnosť regio-
nálnych komôr sa vzťahujú ustanovenia tohto zákona,
ak sa ďalej neustanovuje inak.

(4) Komora je právnická osoba.

§ 3

(1) Členmi komory sú právnické a fyzické osoby
zapísané v podnikovom registri, ktoré vykonávajú
podnikateľskú činnosť vo všetkých hospodárskych od-
vetviach s výnimkou poľnohospodárstva a potravinár-
stva.

(2) Členstvo v komore vzniká osobám uvedeným
v odseku 1 dňom nadobudnutia účinnosti tohto záko-
na. Po tomto dni vzniká členstvo zápisom do obchod-
ného registra.

(3) Členmi komory sa môžu stať aj iné právnické
a fyzické osoby, ako sú uvedené v odseku 1. Členstvo
v komore vzniká dňom prijatia člena na základe pri-
hlášky.

(4) Podrobnosti o vzniku a spôsoby zániku člen-
stva upravia stanovky komory.

§ 4

(1) Činnosť komory je financovaná z príspevkov

členov, výnosov z vlastnej činnosti, prípadne dotácií
z medzinárodných fondov a organizácií.

(2) Zhromaždenie delegátov určí druh, splatnosť
a výšku členských príspevkov, prípadne spôsob ich vý-
počtu.

DRUHÁ ČASŤ
PÔSOBNOSŤ KOMORY

§ 5

(1) Komora zastupuje a koordinuje spoločné záuj-
my svojich členov vo veciach podnikateľskej činnosti
v tuzemsku a v zahraničí, poskytuje im služby a plní
ďalšie úlohy podľa tohto zákona.

(2) Komora v rámci svojej pôsobnosti najmä

- a) podieľa sa na príprave všeobecne záväzných práv-
nych predpisov a opatrení v oblasti podnikania,
- b) spolupôsobí pri koordinácii a uskutočňovaní hos-
podárskych vzťahov Slovenskej republiky so za-
hraníím,
- c) napomáha zosúlaďovať záujmy svojich členov
v oblasti podnikateľskej činnosti a ochraňuje ich
pred nepoctivými obchodnými vzťahmi,
- d) nadväzuje a rozvíja styky s komorami a obdob-
nými inštitúciami v tuzemsku a v zahraničí a uza-
tvára s nimi dohody, organizuje hospodárske
a obchodné misie a delegácie,
- e) zhromažďuje a rozširuje poznatky a informácie
o obchodno-politických, právnych, colných, eko-
logických a ekonomických podmienkach v zahra-
ničí a na tento účel vydáva odborné publikácie,
- f) zabezpečuje propagáciu svojich členov v tuzem-
sku a zahraničí vrátane účasti na výstavách a veľ-
trhoch,
- g) vydáva pre svojich členov osvedčenia o skutočnos-
tiach dôležitých v právnych vzťahoch; ktoré vzni-
kajú v medzinárodnom obchode,
- h) organizuje zmierovacie konania v hospodárskych
sporoch medzi svojimi členmi,
- ch) vykonáva funkciu informačno-sprostredkovateľ-
ského centra pre vyhľadávanie obchodných
partnerov v tuzemsku a v zahraničí.

- i) poskytuje členom poradensko-konzultačné služby vo všetkých otázkach spojených s podnikaním v hospodárskej sfére,
- j) organizuje vzdelávaciu činnosť,
- k) zriaďuje a spravuje zariadenia a inštitúcie na podporu rozvoja podnikania a vzdelanosti v tejto oblasti,
- l) vykonáva vlastnú hospodársku činnosť na podporu riadneho výkonu svojich úloh a v súlade so svojím poslaním,
- m) propaguje ekologicky vhodné formy výroby, výrobkov a podnikania.

(3) Pôsobnosť podľa tohto zákona vykonáva komora na celom území Slovenskej republiky.

(4) Regionálne komory po svojom zriadení preberú od komory činnosti, ktorých rozsah upravila vzájomnou dohodou. Regionálne komory vykonávajú činnosť vo vzťahu k členom komory, ktorí majú sídlo na území, pre ktoré boli zriadené.

§ 6

Spolupráca so štátnymi orgánmi

(1) Komora a príslušné štátne orgány navzájom spolupracujú pri plnení svojich úloh v rozsahu a za podmienok ustanovených týmto zákonom a inými všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä

- a) poskytujú si navzájom potrebné informácie,
- b) štátne orgány umožňujú komore aktívnu účasť na tvorbe a uskutočňovaní hospodárskej a sociálnej politiky dotýkajúcej sa oblastí pôsobenia komory, predovšetkým ju prizývajú k príprave koncepcií rozvoja, ekonomických nástrojov, všeobecne záväzných právnych predpisov, organizačných úprav a opatrení na ich vykonanie, vyžadujú k nim jej stanovisko a ustanovujú jej zástupcov do svojich poradných orgánov,
- c) štátne orgány majú právo vysielat' na rokovania orgánov komory svojich zástupcov.

(2) Ustanovením odseku 1 písm. a) nie sú dotknuté predpisy na ochranu štátneho tajomstva.¹⁾

§ 7

Spolupráca s občianskymi združeniami a podnikateľskými zväzmi

Vzťahy komory, občianskych združení a podnikateľských zväzov²⁾ pôsobiacich mimo komory sa vymedzia ich vzájomnou dohodou.

TRETIA ČASŤ SAMOSPRÁVA A VNÚTORNÁ ORGANIZÁCIA KOMORY

§ 8

Orgány komory

(1) Činnosť komory riadia jej volené orgány.

(2) Volenými orgánmi komory sú

- a) zhromaždenie delegátov,
- b) predstavenstvo,
- c) predseda,
- d) dozorná rada.

§ 9

Zhromaždenie delegátov

(1) Zhromaždenie delegátov je najvyšším orgánom komory. Tvoria ho delegáti zvolení členmi komory podľa volebného poriadku komory.

(2) Do pôsobností zhromaždenia delegátov patrí

- a) schvalovať stanovy, volebný poriadok komory a rokovací poriadok komory, ich zmeny a doplnky,
- b) určovať hlavné úlohy komory,
- c) voliť a odvolávať predsedu, podpredsedov, generálneho tajomníka komory a ďalších členov predstavenstva a členov dozornej rady,
- d) schvalovať rozpočet komory, ročnú účtovnú uzávierku a správy predstavenstva a dozornej rady o činnosti a hospodárení komory,
- e) rozhodovať o platení členského príspevku.

(3) Zhromaždenie delegátov si môže vyhradiť rozhodnutie o záležitosti, ktorá patrí do pôsobnosti iných orgánov komory.

(4) Zhromaždenie delegátov zvoláva predstavenstvo pravidelne najmenej raz za rok alebo mimoriadne, ak o to požiada viac ako jedna tretina členov.

§ 10

Predstavenstvo

(1) Predstavenstvo je najvyšším orgánom komory v období medzi zasadaniami zhromaždenia delegátov.

(2) Členmi predstavenstva sú predseda, podpredsedovia, generálny tajomník komory, predsedovia re-

¹⁾ Zákon č.102/1971 Zb. o ochrane štátneho tajomstva v znení neskorších predpisov.

²⁾ § 2 ods. 1 zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov v znení zákona č. 300/1990 Zb.

gionálních komôr a další členovia zvolení zhromaždením delegátov.

(3) Predstavenstvo rozhoduje o všetkých záležitostiach, ktoré tento zákon, stanovy alebo uznesenia zhromaždenia delegátov nezverujú inému orgánu komory.

(4) Predstavenstvo najmä

- a) pripravuje podklady pre rokovanie zhromaždenia delegátov a zabezpečuje vykonanie jeho uznesení,
- b) rozhoduje o prijatí za člena alebo vylúčení člena komory, ak ide o dobrovoľné členstvo,
- c) zriaďuje regionálne komory.

(5) Predstavenstvo zvoláva predseda komory najmenej tri razy do roka.

(6) Predstavenstvo môže na plnenie svojich úloh zriadiť výkonný orgán, zložený z predsedu, podpredsedov a generálneho tajomníka komory. Jeho pôsobnosť určia stanovy komory.

§ 11

Predseda

Predseda je na čele komory a predstavenstva, dozerá na činnosť úradu komory a vykonáva ďalšie činnosti, ktoré mu určia stanovy, uznesenia zhromaždenia delegátov alebo predstavenstvo.

§ 12

Dozorná rada

(1) Dozorná rada je kontrolným orgánom komory. Členstvo v dozornej rade je nezlučiteľné s členstvom v predstavenstve. Členom dozornej rady nemôže byť pracovník komory.

(2) Dozorná rada kontroluje činnosť komory v rozsahu určenom v stanovách, alebo podľa poverenia zhromaždenia delegátov, ktorému zodpovedá za svoju činnosť. Vo svojej kontrolnej činnosti môže využiť i auditorské služby.³⁾

§ 13

Spoločné ustanovenia o orgánoch komory

(1) Funkčné obdobie volených orgánov komory nepresahuje päť rokov. Počet členov kolektívnych orgánov komory určujú stanovy komory.

(2) Spôsob voľby, vrátane pomerného zastúpenia členov v orgánoch komory podľa sídla a odboru podnikania, ako aj podrobnosti o voľbách a rokovaní orgánov komory upraví volebný poriadok komory a rokovací poriadok komory.

(3) Funkcie v orgánoch komory sú čestné, s výnimkou funkcie generálneho tajomníka komory, ako aj funkcie jedného podpredsedu, ak o tom rozhodne zhromaždenie delegátov. Tým nie je dotknuté právo na náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s výkonom funkcie.

(4) Štatutárnymi orgánmi komory sú predseda, podpredsedovia a generálny tajomník komory.

(5) Pôsobnosť zhromaždenia delegátov v regionálnej komore vykonáva valné zhromaždenie zložené zo všetkých jej členov.

ŠTVRTÁ ČASŤ

VNÚTORNÉ ČLENENIE KOMORY

§ 14

(1) V rámci komory môžu pôsobiť podľa svojich odborných záujmov odvetvové sekcie alebo zväzy, špecializované odborné výbory, alebo skupiny. Ich postavenie, pôsobnosť, vzájomné vzťahy a vzťahy k orgánom komory bližšie upravia stanovy komory.

(2) Na plnenie svojich úloh a v záujme priblíženia svojej činnosti členom môže komora zriaďovať pobočky a kancelárie.

§ 15

(1) Výkon všetkých operatívnych, finančných a bežných záležitostí v rozsahu pôsobnosti a úloh komory zabezpečuje úrad komory.

(2) Úrad komory najmä

- a) vedie administratívu a bežný chod komory,
- b) pripravuje podklady pre rokovanie orgánov komory,
- c) vedie evidenciu členov komory,
- d) vystavuje osvedčenia o významných právnych skutočnostiach formou verejných listín,
- e) vykonáva ostatnú agendu hospodárskej správy.

³⁾ Napr. vyhláška Federálneho ministerstva financií č. 63/1989 Zb. o overovateľoch (audítoroch) a ich činnosti.

(3) Na čele úradu komory je generálny tajomník komory, ktorý riadi jeho činnosť a zodpovedá za jeho hospodárenie; je pracovníkom komory. Na čele úradu regionálnej komory je riaditeľ.

PIATA ČASŤ ROZHODCOVSKÝ SÚD

§ 16

(1) Komora má právo zriadiť rozhodcovský súd ako stály nezávislý orgán pre rozhodovanie sporov o majetkové nároky nezávislými rozhodcami podľa predpisov o rozhodcovskom konaní v medzinárodnom obchodnom styku.

(2) Rozhodcovský súd rieši spory podľa noriem použiteľného hmotného práva a v jeho rámci sa spravuje zmluvou uzavretou medzi stranami s prihliadnutím na medzinárodné obchodné zvyklosti.

(3) Organizačné usporiadanie, právomoc a príslušnosť rozhodcovského súdu a ďalšie náležitosti upraví rozhodcovský poriadok rozhodcovského súdu.

(4) Rozhodcovský poriadok rozhodcovského súdu schvaľuje zhromaždenie delegátov s prihliadnutím na zásady Medzinárodnej obchodnej komory, zvyklosti a medzinárodnú prax.

ŠIESTA ČASŤ PRECHODNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

§ 17

(1) Vláda Slovenskej republiky vymenuje z občanov Slovenskej republiky, ktorí sú členmi Predstavenstva Česko-slovenskej obchodnej a priemyselnej komory, dočasný výbor komory do 30 dní od nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

(2) Dočasný výbor komory utvorený podľa odseku 1 zabezpečí voľby do zhromaždenia delegátov do šesť mesiacov od nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

(3) Zhromaždenie delegátov na svojom prvom zasadaní schváli stanovy, volebný a rokovací poriadok, zásady hospodárenia a rozpočet komory.

(4) Dočasný výbor komory zabezpečí riadne vyrovnanie a prechod práv a záväzkov z Česko-slovenskej obchodnej a priemyselnej komory na komoru do päť mesiacov od nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

§ 18

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

F. Mikloško v. r.
J. Čarnogurský v. r.

10

ZÁKON

Slovenskej národnej rady

z 3. decembra 1991

o súkromných veterinárnych lekároch a o Komore veterinárnych lekárov Slovenskej republiky

Slovenská národná rada sa uzniesla na tomto zá-
kone:

PRVÁ ČASŤ

§ 1

Úvodné ustanovenia

(1) Tento zákon upravuje

- a) podmienky a spôsob vykonávania odbornej veterinárnej činnosti¹⁾ a iných veterinárnych služieb (ďalej len „veterinárna činnosť“) súkromnými veterinárnymi lekármi (ďalej len „veterinárny lekár“),
- b) samosprávu veterinárnych lekárov.

(2) Tento zákon sa nevzťahuje na vykonávanie veterinárnej činnosti podľa osobitných predpisov a na pracovnoprávne vzťahy medzi zamestnancom a zamestnávateľom pri vykonávaní veterinárnej činnosti v pracovnom pomere alebo obdobom pracovnom vzťahu.

(3) Veterinárny lekár vykonáva veterinárnu činnosť súvisiacu s veterinárnou starostlivosťou podľa osobitných predpisov,²⁾ ktorá vyžaduje osobitnú spôsobilosť.³⁾

(4) Veterinárny lekár môže vykonávať veterinárnu činnosť len podľa tohto zákona.

DRUHÁ ČASŤ

Oprávnenie na vykonávanie veterinárnej činnosti

§ 2

(1) Súkromným veterinárnym lekárom je ten, kto je zapísaný v zozname veterinárnych lekárov Slovenskej republiky (ďalej len „zoznam“) vedenom Komo-

rou veterinárnych lekárov Slovenskej republiky (ďalej len „komora“) zriadenou podľa § 7 ods. 1.

(2) Komora zapíše do troch mesiacov odo dňa doručenia písomnej žiadosti do zoznamu toho, kto

- a) je plne spôsobilý na právne úkony a je bezúhonný,
- b) je štátnym občanom Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a má trvalý pobyt na jej území,
- c) je absolventom Vysokej školy veterinárskej (veterinárny lekár)³⁾ v Českej a Slovenskej Federatívnej Republike alebo má uznaný (nostrifikovaný) diplom o vysokoškolskom štúdiu vydaný zahraničnou vysokou školou,⁴⁾
- d) má najmenej tri roky praxe v odbornej veterinárnej činnosti,
- e) zložil do rúk prezidenta komory tento sľub: „Sľubujem na svoje svedomie a občiansku česť, že budem zachovávať ústavu, ústavné zákony, zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy, svedomite vykonávať veterinárnu činnosť, vystupovať dôstojne, konať čestne a riadne plniť svoje povinnosti.“

(3) Komora nezapíše do zoznamu toho, kto je pracovníkom orgánu veterinárnej správy alebo orgánu veterinárnej starostlivosti v pôsobnosti iných ústredných orgánov.⁵⁾

(4) Komora vyčiarkne zo zoznamu toho,

- a) kto zomrel alebo bol vyhlásený za mŕtveho,
- b) kto bol pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo koho spôsobilosť na právne úkony bola obmedzená,
- c) kto bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin alebo za opakovaný nedbanlivostný trestný čin súvisiaci s vykonávaním veterinárnej činnosti,
- d) kto písomne požiadal o vyčiarknutie zo zoznamu,

¹⁾ § 2 ods. 3 zákona č. 87/1987 Zb. o veterinárnej starostlivosti v znení zákona č. 239/1991 Zb.

²⁾ § 2 ods. 1 zákona č. 87/1987 Zb.

³⁾ § 25 ods. 1 písm. a) zákona č. 87/1987 Zb.

⁴⁾ § 25 ods. 2 zákona č. 172/1990 Zb. o vysokých školách.

⁵⁾ § 34 zákona č. 87/1987 Zb.

- e) o kom sa dodatočne zistí, že nespĺňa niektorú z podmienok uvedených v odseku 2,
- f) komu bolo právoplatne uložené disciplinárne opatrenie vyčiarknutie zo zoznamu [§ 19 ods. 1 písm. c)].

(5) Komora pozastaví veterinárnemu lekárovi vykonávanie veterinárnej činnosti, ak mu vznikol pracovný pomer s orgánom veterinárnej správy alebo s orgánom veterinárnej starostlivosti v pôsobnosti iných ústredných orgánov.⁵⁾

(6) Komora môže pozastaviť veterinárnemu lekárovi vykonávanie veterinárnej činnosti, ak

- a) bola proti nemu podaná obžaloba pre úmyselný trestný čin alebo pre nedbanlivostný trestný čin súvisiaci s vykonávaním veterinárnej činnosti, a to až do právoplatnosti skončenia veci,
- b) sa začalo konanie o pozbavenie alebo obmedzenie jeho spôsobilosti na právne úkony, a to až do právoplatného skončenia konania,
- c) vykonáva veterinárnu činnosť v rozpore s osobitnými predpismi⁶⁾ a s týmto zákonom alebo so všeobecne záväznými právnymi predpismi, a to až do konečného rozhodnutia o porušení týchto predpisov.

(7) Na základe zápisu do zoznamu komora vydá veterinárnemu lekárovi osvedčenie, ktoré ho oprávňuje na vykonávanie veterinárnej činnosti. Komora môže v osvedčení obmedziť vykonávanie veterinárnej činnosti na určitý odbor alebo územný obvod. Pri vyčiarknutí zo zoznamu alebo pozastavení vykonávania veterinárnej činnosti komora osvedčenie odníme.

(8) Uchádzač, ktorého komora odmietla zapísať do zoznamu alebo ktorý nebol komorou zapísaný do zoznamu v určenej lehote, alebo ten, kto bol zo zoznamu vyčiarknutý, s výnimkou vyčiarknutia podľa § 2 ods. 4 písm. d) a f), má právo domáhať sa ochrany na súde.

(9) Ministerstvo poľnohospodárstva a výživy Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) môže všeobecne záväzným právnym predpisom ustanoviť druhy veterinárnych činností, ktoré môžu vykonávať aj pracovníci orgánov veterinárnej správy. V tom prípade neplatia obmedzenia uvedené v odsekoch 3 a 5. Ak je pracovník orgánu veterinárnej správy zapísaný v zozname, komora v osvedčení uvedie obmedzenie na príslušný druh činnosti a nepostupuje sa podľa § 5 ods. 2.

§ 3

(1) Veterinárny lekár nesmie odmietnuť vykonávanie veterinárnej činnosti, ak ide o prípady poskytnutia

prvej pomoci, podozrenia z nákazy alebo iného hromadného ochorenia zvierat alebo z ochorenia zvierat, ktoré môže spôsobiť škodu, i keď by tým prekročil rozsah osvedčenia podľa § 2 ods. 7 s výnimkou, ak je zaneprázdnený vykonávaním takejto činnosti u iného objednávateľa, a to len počas jej vykonávania.

(2) Ten, komu veterinárny lekár odmietne vykonať veterinárnu činnosť v iných prípadoch, ako je uvedené v odseku 1, môže požiadať komoru, aby mu určila veterinárneho lekára.

(3) Veterinárny lekár je povinný chrániť záujmy objednávateľa a upozorniť ho na zrejmé dôsledky porušenia povinností na úseku veterinárnej starostlivosti a povinnosť chrániť zvieratá pred týraním. Je pritom povinný v súlade so svojím presvedčením a príkazmi objednávateľa uplatňovať všetky dostupné prostriedky zodpovedajúce súčasnému stavu veterinárnej medicíny a techniky; nie je viazaný príkazmi objednávateľa, ak ide o otázky nákazy alebo iných hromadných ochorení zvierat a zdravotnej nezávadnosti živočíšnych produktov.

(4) Veterinárny lekár je pri vykonávaní veterinárnej činnosti povinný používať dostupné technické a iné vybavenie zodpovedajúce všeobecnému stavu veterinárnej medicíny. Ministerstvo môže všeobecne záväzným právnym predpisom ustanoviť minimálne vybavenie pre niektoré úkony.

(5) Veterinárny lekár môže odstúpiť od zmluvy o vykonávaní veterinárnej činnosti, ak dôjde k narušeniu dôvery medzi ním a objednávatelom, ak objednávatel neposkytuje potrebnú súčinnosť alebo ak bez vážneho dôvodu odmietne zaplatiť včas primeraný preddavok; tým nie sú dotknuté povinnosti uvedené v odseku 1. Po oznámení tejto skutočnosti je povinný urobiť všetky neodkladné úkony.

§ 4

(1) Veterinárny lekár vykonáva veterinárnu činnosť sám alebo spoločne s inými veterinárnymi lekármi.

(2) Veterinárny lekár môže zamestnávať v pracovnom pomere veterinárnych čakaťelov alebo iné osoby.

(3) Veterinárnym čakaťelom je ten, kto vykonáva v pracovnom pomere u veterinárneho lekára odbornú veterinárnu prax a ak spĺňa podmienky uvedené v § 2 ods. 2 písm. a) až c); zoznam veterinárnych čakaťelov vedie komora.

(4) Veterinárny lekár sa môže nechať zastúpiť pri vykonávaní jednotlivých úkonov veterinárnej činnosti veterinárnym čakaťelom alebo iným odborne spôsobi-

⁶⁾ Zákon č. 87/1987 Zb.

lým⁷⁾ zamestnancom; objednávateľovi zodpovedá za škodu v tomto prípade veterinárny lekár. Pri vykonávaní objednanej činnosti sa veterinárny lekár môže nechať dočasne zastúpiť aj iným veterinárnym lekárom.

(5) Pri spoločnom vykonávaní veterinárnej činnosti si veterinárni lekári upravujú vzájomné vzťahy písomnou zmluvou. Objednávateľovi zodpovedá za škodu každý veterinárny lekár samostatne. Veterinárny lekár sa zbaví zodpovednosti za škodu spôsobenú v súvislosti s vykonávaním veterinárnej činnosti, ak preukáže, že škodu nemohol zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno od neho očakávať.

§ 5

(1) Pri podozrení z nákazy alebo iného hromadného ochorenia zvierat alebo pri nariadení mimoriadnych veterinárnych opatrení môže okresná veterinárna správa uložiť veterinárnemu lekárovi úlohy potrebné na likvidáciu alebo zabránenie šírenia týchto ochorení. Za tieto práce patrí veterinárnemu lekárovi náhrada od orgánu veterinárnej správy.

(2) Okresná veterinárna správa môže veterinárneho lekára poveriť za náhradu vykonaním pomocných úloh štátnej správy súvisiacich s vykonávaním jeho veterinárnej činnosti.

§ 6

Pokiaľ nie je ustanovené inak, pre právne pomery veterinárnych lekárov pri podnikateľskej činnosti platia obdobné právne predpisy o súkromnom podnikaní občanov.

TRETIA ČASŤ

Komora veterinárnych lekárov Slovenskej republiky

§ 7

(1) Zriaďuje sa Komora veterinárnych lekárov Slovenskej republiky. Komora je samosprávnou organizáciou združujúcou veterinárnych lekárov, ktorí vykonávajú veterinárnu činnosť pre cudzie potreby ako nezávislé povolanie za odplatu.

(2) Komora je právnická osoba.

§ 8

(1) Komora podporuje profesionálne, hospodárske a sociálne záujmy svojich členov, riadne vykonávanie veterinárnej činnosti a zvyšovanie odbornej úrovne veterinárnej starostlivosti. Za tým účelom najmä

- a) vedie zoznam veterinárnych lekárov,
- b) preveruje plnenie podmienok na vykonávanie veterinárnej činnosti svojimi členmi a pre členstvo v komore,
- c) poskytuje svojim členom poradenské a konzultačné služby, týkajúce sa vykonávania veterinárnej činnosti,
- d) dbá o udržiavanie a zvyšovanie odbornej spôsobilosti svojich členov,
- e) môže zriaďovať podporné fondy pre svojich členov,
- f) môže prispievať veterinárnym lekárom na úhradu nákladov spojených s výchovou veterinárnych čitateľov.

(2) Komora môže na plnenie svojich úloh nadobúdať majetok, ktorý je jej vlastníctvom.

(3) Komora môže na plnenie svojich úloh vykonávať pomocnú hospodársku činnosť pre potreby svojich členov a zriaďovať hospodárske zariadenia svojich členov.

(4) Príjmami komory sú členské príspevky, výnosy z vlastnej hospodárskej činnosti, výnosy z pokút podľa tohto zákona, dotácie, dary a ďalšie príjmy v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi.

§ 9

(1) Komora pri plnení svojich úloh spolupracuje s príslušnými štátnymi orgánmi a záujmovými združeniami,⁸⁾ najmä si navzájom poskytujú potrebné informácie a súčinnosť.

(2) Príslušné štátne orgány prizývajú komoru k príprave všeobecne záväzných právnych predpisov a iných opatrení na úseku veterinárnej starostlivosti, vrátane veterinárskeho školstva.

(3) Komora spolupracuje s orgánmi veterinárnej správy pri predchádzaní vzniku a zamedzovaní šírenia nákaz a iných hromadných ochorení zvierat.

⁷⁾ § 25 ods. 1 písm. b) a c) zákona č. 87/1987 Zb.

⁸⁾ Zákon č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov v znení zákona č. 300/1990 Zb.

(4) Štátna veterinárna správa Slovenskej republiky môže vyslať svojho zástupcu na rokovanie orgánov komory o veciach týkajúcich sa vykonávania veterinárnej činnosti.

Členstvo v komore

§ 10

Členom komory sa stáva ten, kto je zapísaný do zoznamu a vykonal sľub.

§ 11

(1) Člen komory má právo

- a) voliť a byť volený do orgánov komory,
- b) využívať poradenské, právne, daňové a iné služby poskytované komorou,
- c) podieľať sa na činnosti komory.

(2) Člen komory je povinný

- a) vykonávať veterinárnu činnosť odborne, v súlade s jeho etikou a spôsobom ustanoveným všeobecne záväznými právnymi predpismi,
- b) dodržiavať stanovy a ďalšie predpisy komory,
- c) viesť predpísanú evidenciu o vykonávaní veterinárnej činnosti,
- d) viesť predpísanú účtovnú evidenciu,
- e) platiť členské príspevky podľa príspevkového poriadku komory,
- f) dbať o svoje ďalšie vzdelávanie a zvyšovanie odbornosti,
- g) uzavrieť poisťnú zmluvu v rozsahu ustanovenom komorou,
- h) oznámiť komore každú zmenu podmienok, za ktorých bolo vydané osvedčenie podľa § 2 ods. 7.

§ 12

(1) Členstvo v komore zaniká vyčiarknutím zo zoznamu (§ 2 ods. 4).

(2) Členstvo v komore sa pozastavuje počas pozastavenia vykonávania veterinárnej činnosti podľa § 2 ods. 5 a 6 alebo podľa rozhodnutia komory, ak člen komory neplatí včas alebo riadne členské príspevky alebo inak hrubo porušuje stanovy komory.

Orgány a organizácia komory

§ 13

(1) Orgánmi komory sú

- a) snem,

- b) prezídium,
- c) dozorná komisia,
- d) disciplinárna komisia.

(2) Funkcie v orgánoch komory sú čestné. Za ich vykonávanie komora poskytne náhradu za stratu času a náhradu hotových výdavkov vrátane nákladov za cestovné.

§ 14

(1) Najvyšším orgánom komory je snem. Právo zúčastniť sa na rokovaní snemu majú všetci členovia komory.

(2) Prezídium zvoláva snem spravidla raz za rok. Prezídium je povinné zvolať snem, ak o to písomne požiada najmenej jedna tretina členov komory alebo dozorná komisia, a to najneskôr do dvoch mesiacov odo dňa obdržania žiadosti.

(3) Snem je schopný uznášať sa, ak je v čase hlasovania prítomná nadpolovičná väčšina všetkých členov komory. Na platné uznesenie je potrebný súhlas nadpolovičnej väčšiny prítomných členov komory.

(4) Snem rozhoduje o základných otázkach komory, najmä

- a) určuje počet členov prezídia, dozornej komisie a disciplinárnej komisie, volí priamou a tajnou voľbou na tri roky z členov komory prezidenta, viceprezidenta a ostatných členov prezídia, členov dozornej komisie a disciplinárnej komisie; rovnakým spôsobom ich môže odvolať z funkcie. Prezident prezídia je zároveň prezidentom komory (ďalej len „prezident“),
- b) schvaľuje stanovy komory, volebný poriadok a disciplinárny poriadok komory,
- c) schvaľuje výšku ročného, prípadne ďalšieho príspevku členov na činnosť komory alebo spôsob jeho určenia,
- d) môže zrušiť alebo zmeniť rozhodnutie prezídia,
- e) uznáša sa v ďalších veciach, ktoré si vyhradí.

§ 15

(1) Prezídium riadi činnosť komory medzi zasadnutiami snemu. Rozhoduje o všetkých veciach, ak nie sú vyhradené iným orgánom komory.

(2) Prezídium najmä

- a) vedie zoznam veterinárnych lekárov a veterinárnych čakateľov a vydáva osvedčenia,
- b) spravuje majetok komory,
- c) prijíma zamestnancov komory,
- d) informuje členov komory o jej činnosti.

(3) Prezident zastupuje komoru navonok a vykonáva tiež neodkladné rozhodnutia v čase medzi zasadnutiami prezídia a riadi zamestnancov komory. Viceprezident zastupuje prezidenta v rozsahu určenom organizačným poriadkom komory.

(4) Prezídium sa schádza spravidla raz za mesiac. Schôdze prezídia zvoláva prezident; je povinný zvolať schôdzu prezídia na žiadosť Štátnej veterinárnej správy Slovenskej republiky odôvodnenú zverozdravotnou situáciou. Prezident hlasuje len pri rovnosti hlasov.

§ 16

Dozorná komisia

- a) kontroluje plnenie uznesení snemu a činnosť prezídia; na tento účel musí byť členom dozornej komisie umožnený prístup ku všetkým dokladom komory,
- b) dohliada na riadne vykonávanie veterinárnej činnosti členmi komory, prešetruje sťažnosti a prerokúva upozornenia a poznatky orgánov veterinárnej správy o vykonávaní veterinárneho dozoru nad činnosťou členov komory;⁹⁾ členovia komory sú povinní členom dozornej komisie predkladať na požiadanie doklady o svojej veterinárnej a hospodárskej činnosti a podávať im požadované vysvetlenia,
- c) volí zo svojich členov predsedu dozornej komisie, ktorý riadi jej činnosť; predseda dozornej komisie sa zúčastňuje na rokovaní prezídia.

§ 17

Disciplinárna komisia volí zo svojich členov predsedu disciplinárnej komisie, ktorý riadi jej činnosť, a vymenúva z členov disciplinárnej komisie predsedu a ostatných členov disciplinárneho senátu; predseda disciplinárnej komisie sa zúčastňuje na rokovaní prezídia.

§ 18

Podrobnosti o organizácii a o orgánoch komory upravujú stanovy komory. Stanovy komory môžu určiť, že pre veterinárnych lekárov v určitých územných častiach sa zriaďujú regionálne komory ako zložky komory. Ustanovenia o orgánoch komory platia pre regionálne komory obdobne; ak sú zriadené regionálne

komory, môže sa schádzať regionálny snem. Právo zúčastňovať sa na regionálnom sneme majú všetci členovia regionálnej komory.

Disciplinárna zodpovednosť

§ 19

(1) Za závažné alebo opätovné porušenie povinností pri vykonávaní veterinárnej činnosti vyplývajúcich zo všeobecne záväzných právnych predpisov alebo zo stanov komory možno členovi komory uložiť, ak nejde o trestný čin, niektoré z týchto disciplinárnych opatrení:

- a) písomné napomenutie,
- b) pokutu do výšky 20 000 Kčs,
- c) vyčiarknutie zo zoznamu až na dobu päť rokov.

(2) Výnos z pokút je príjmom komory.

§ 20

(1) O uložení disciplinárneho opatrenia rozhoduje trojčlenný disciplinárny senát v konaní, ktoré sa začína na návrh predsedu dozornej komisie. Návrh možno podať do dvoch mesiacov odo dňa, keď sa predseda dozornej komisie dozvedel o skutočnostiach uvedených v § 19 ods. 1, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď k nim došlo.

(2) Rozhodnutie o uložení disciplinárneho opatrenia musí byť písomné a musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o opravnom prostriedku; na jeho doručovanie sa primerane použijú ustanovenia pracovnoprávných predpisov o doručovaní.¹⁰⁾

(3) Proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu môže podať člen komory alebo predseda dozornej komisie do 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia odvolanie prezídiu; odvolanie má odkladný účinok.

(4) O odvolaní rozhoduje prezídium, ktoré napadnuté rozhodnutie potvrdí alebo zruší. Ak napadnuté rozhodnutie zruší, vráti vec disciplinárnemu senátu na nové konanie; disciplinárny senát je právnym názorom prezídia viazaný.

(5) Rozhodnutie o vyčiarknutí zo zoznamu pre-skúma na návrh člena komory, ktorého sa týka, príslušný súd podľa osobitných predpisov;¹¹⁾ inak je rozhodnutie komory o disciplinárnom opatrení konečné,

⁹⁾ § 22 ods. 1 písm. i) zákona č. 87/1987 Zb.

¹⁰⁾ § 266a Zákonníka práce.

¹¹⁾ § 245 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

a ak ide o pokutu, vykonateľné podľa všeobecných predpisov o správnom konaní.¹²⁾

(6) Podrobnosti o konaní vrátane doručovania a spôsobu vykonania písomného napomenutia, ako aj vyčiarknutia zo zoznamu, ak nebol podaný návrh na jeho preskúmanie súdom, upravuje disciplinárny poriadok komory.

ŠTVRTÁ ČASŤ

Spoločné, prechodné a záverečné ustanovenia

§ 21

(1) Do ustanovujúceho snemu plní úlohy prezídia príslušný orgán Slovenskej spoločnosti veterinárnych lekárov,¹³⁾ ktorý najmä

a) zapíše ku dňu účinnosti tohto zákona predbežne do zoznamu členov komory veterinárnych lekárov, ktorí spĺňajú podmienky zápisu, ktorí o to požiadajú a ktorí chcú vykonávať veterinárnu činnosť podľa tohto zákona,

b) zvolá ustanovujúci snem do 60 dní odo dňa účinnosti tohto zákona.

(2) Pri zápise do zoznamu podľa odseku 1 môže ministerstvo povoliť na nevyhnutný čas výnimku z podmienok členstva v komore, ak ide o zamestnancov organizácií podliehajúcich privatizačnému projektu, ktorých pracovný pomer vznikol najneskôr k 1. januáru 1991, ak ide o podmienku dĺžky trvania praxe.

§ 22

Na návrh najmenej desatiny členov alebo z vlastného podnetu môže ministerstvo preskúmať súlad stanov komory so zákonom; ak ministerstvo stanov pre rozpor so zákonom zruší, preskúma jeho rozhodnutie na návrh prezídia príslušný súd.

§ 23

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

F. Mikloško v. r.

J. Čarnogurský v. r.

¹²⁾ § 71 až 78 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok).

¹³⁾ Zákon č. 83/1990 Zb. v znení zákona č. 300/1990 Zb. (Slovenská spoločnosť veterinárnych lekárov bola registrovaná Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky dňa 24. 7. 1990 č. VVS/1 - 909/90 - 81).

11

ZÁKON

Slovenskej národnej rady

z 3. decembra 1991

o organizácii veterinárnej starostlivosti Slovenskej republiky

Slovenská národná rada sa uzniesla na tomto zá-
kone:

PRVÁ ČASŤ

Orgány veterinárnej starostlivosti

§ 1

Orgánmi veterinárnej starostlivosti Slovenskej re-
publiky sú:

- a) Ministerstvo poľnohospodárstva a výživy Sloven-
skej republiky (ďalej len „ministerstvo“),
- b) orgány veterinárnej správy,
- c) okresné úrady,
- d) obce,
- e) ústredná protinákazová komisia.

§ 2

Ministerstvo

Ministerstvo ako ústredný orgán štátnej správy
na úseku veterinárnej starostlivosti najmä

- a) určuje hlavné úlohy veterinárnej starostlivosti
a vedecko-technického rozvoja na tomto úseku
a organizuje, riadi a kontroluje ich plnenie,
- b) riadi výkon štátnej správy na úseku veterinárnej
starostlivosti,
- c) riadi orgány veterinárnej správy (§ 3),
- d) riadi špecializačnú prípravu veterinárnych lekárov
a iné formy ďalšieho vzdelávania veterinárnych
pracovníkov,
- e) spolupracuje s ostatnými ústrednými orgánmi
štátnej správy, ktoré sa podieľajú na plnení úloh
veterinárnej starostlivosti.

§ 3

Orgány veterinárnej správy

(1) Orgánmi veterinárnej správy sú:

- a) Štátna veterinárna správa Slovenskej republiky
(ďalej len „štátna veterinárna správa“) - (§ 4),

- b) okresné veterinárne správy pre územné obvody
okresných úradov (§ 5),

- c) ústav štátnej kontroly veterinárnych bioprepara-
tov a liečiv (ďalej len „ústav kontroly liečiv“) -
(§ 6).

Štátna veterinárna správa, okresné veterinárne správy
a ústav kontroly liečiv sú orgánmi štátnej správy.

(2) Odborné veterinárne činnosti potrebné pre vý-
kon štátnej správy na úseku veterinárnej starostlivosti,
najmä veterinárnu laboratórnu diagnostiku, vykonáva-
jú špecializované ústavy štátnej veterinárnej služby
a iné špecializované organizácie štátnej veterinárnej
služby.¹⁾

(3) Ministerstvo môže poveriť výkonom určitej
agendy okresnú veterinárnu správu aj pre územný ob-
vod inej okresnej veterinárnej správy.

(4) Štátna veterinárna správa je podriadená minis-
terstvu. Na jej čele je ústredný riaditeľ, ktorého vyme-
ňuje a odvoláva minister poľnohospodárstva a výživy
Slovenskej republiky (ďalej len „minister“). Na čele
okresnej veterinárnej správy je okresný veterinárny le-
kár, ktorého vymenúva a odvoláva ústredný riaditeľ.
Na čele ústavu kontroly liečiv a špecializovaných ústa-
vov štátnej veterinárnej služby sú riaditelia, ktorých
vymenúva a odvoláva ústredný riaditeľ.

(5) Štátna veterinárna správa, okresná veterinárna
správa a ústav kontroly liečiv sú rozpočtovými organi-
záciami. Podrobnosti o organizácii a vzťahoch orgánov
veterinárnej správy a špecializovaných ústavoch štátnej
veterinárnej služby určuje štatút schvalovaný mini-
strom.

§ 4

Štátna veterinárna správa

Štátna veterinárna správa

- a) riadi okresné veterinárne správy, ústav kontroly
liečiv a špecializované ústavy štátnej veterinárnej
služby,

¹⁾ § 3a písm. b) zákona č. 87/1987 Zb. o veterinárnej starostlivosti v znení zákona č. 239/1991 Zb.

- b) vykonáva v druhom stupni štátnu správu vo veciach, o ktorých v prvom stupni rozhodujú v správnom konaní okresné veterinárne správy alebo ústav kontroly liečiv,
- c) vykonáva veterinárny dozor a vydáva záväzné pokyny a záväzné posudky podľa zákona o veterinárnej starostlivosti²⁾ v prípadoch, v ktorých si to vyhradila,
- d) určuje veterinárne podmienky, za ktorých možno povoliť konanie zvodov zvierat, ak sa na zvide sústredia zvieratá z obvodu viacerých okresných správ a okresné veterinárne správy sa navzájom nedohodnú,
- e) vydáva veterinárne povolenie na dovoz, prevoz a vývoz zvierat, živočíšnych produktov a krmív, ako aj predmetov, ktoré môžu byť nositeľmi pôvodcov nákaz alebo ohroziť zdravie zvierat,
- f) predkladá ministerstvu návrhy ozdravovacích programov na zdolanie určených nebezpečných nákaz, hospodársky významných iných hromadných ochorení a porúch reprodukcie zvierat,
- g) dáva súhlas na overovanie, výrobu, dovoz a uvádzanie do obehu doteraz nepoužívaných krmív z hľadiska ich zdravotnej nezávadnosti,
- h) dáva súhlas na schválenie overovania, výroby, dovozu a uvádzania do obehu veterinárnych liečiv a prípravkov, ktoré podliehajú schváleniu podľa osobitných predpisov,³⁾ a povoľuje po dohode s Ministerstvom zdravotníctva Slovenskej republiky overovanie, výrobu, dovoz a uvádzanie do obehu ostatných veterinárnych liečiv a prípravkov,
- i) ukladá pokuty za porušenie zákona o veterinárnej starostlivosti, ktoré zistí pri výkone veterinárneho dozoru.
- b) rozhoduje o nariadení a ukončení mimoriadnych veterinárnych opatrení, podľa zákona o veterinárnej starostlivosti⁴⁾ (ďalej len „mimoriadne veterinárne opatrenia“), ktorými sa ukladajú povinnosti individuálne určenej právnickej alebo fyzickej osobe, a dozerá na ich plnenie,
- c) sleduje zdravotný stav synantropných a voľne žijúcich zvierat a vykonáva opatrenia na ochranu zdravia ľudí a životného prostredia,
- d) oznamuje na základe výsledkov predbežného vyšetrenia zvierat výskyt veľmi nebezpečnej alebo nebezpečnej nákazy zvierat štátnej veterinárnej správe, príslušnému okresnému úradu, príslušnému útvaru Policajného zboru Slovenskej republiky a dotknutým obciam, výskyt choroby prenosnej zo zvierat na človeka aj príslušnému orgánu štátnej zdravotníckej správy a robí opatrenia nevyhnutné na zdolávanie a na zamedzenie šírenia nákazy zvierat,
- e) vydáva záväzné posudky, ktoré sa musia podľa zákona o veterinárnej starostlivosti vyžiadať v územnom, stavebnom a kolaudačnom konaní, a k návrhom podnikových technických noriem,⁵⁾
- f) udeľuje vystavením veterinárneho osvedčenia súhlas na premiestňovanie zvierat,
- g) vydáva veterinárne osvedčenia na prepravu živočíšnych produktov,
- h) vykonáva veterinárnu kontrolu podľa zákona o veterinárnej starostlivosti pri dovoze, prevoze a vývoze zvierat, živočíšnych produktov a krmív, ako aj predmetov, ktoré môžu byť nositeľmi pôvodcov nákaz, a vydáva veterinárne osvedčenia pri ich vývoze,
- i) určuje veterinárne podmienky, za ktorých možno povoliť konanie zvodov zvierat, ak sa na zvide zúčastnia iba zvieratá z územného obvodu v jej pôsobnosti,
- j) vykonáva prehliadky jatočných zvierat a mäsa a veterinárne vyšetrenie ďalších živočíšnych produktov a rozhoduje o ich použiteľnosti,⁶⁾
- k) vydáva osvedčenia o spôsobilosti podmienok pre výrobu, spracovanie, ošetrovanie, skladovanie a prepravu živočíšnych produktov,

§ 5

Okresná veterinárna správa

(1) Okresná veterinárna správa

- a) vykonáva veterinárny dozor podľa zákona o veterinárnej starostlivosti, vydáva záväzné pokyny na odstránenie zistených nedostatkov a ich príčin a kontroluje ich plnenie,

²⁾ Zákon č. 87/1987 Zb. v znení zákona č. 239/1991 Zb.

³⁾ § 20 ods. 2, § 62, § 79 ods. 4 zákona č. 20/1966 Zb. o starostlivosti o zdravie ľudu.

⁴⁾ § 23 zákona č. 87/1987 Zb.

⁵⁾ § 24 zákona č. 87/1987 Zb. v znení zákona č. 239/1991 Zb.

⁶⁾ § 10 a 11 zákona č. 87/1987 Zb. v znení zákona č. 239/1991 Zb.

- l) určuje podmienky na použitie krmív v prípadoch ustanovených zákonom o veterinárnej starostlivosti⁷⁾ a kontroluje ich dodržiavanie,
- m) vydáva záväzné pokyny na vypracovanie pohotovostných plánov ochranných a zdolávacích opatrení alebo veterinárnych hygienických opatrení pre prípad výskytu veľmi nebezpečných nákaz zvierat, na vypracovanie ozdravovacieho plánu na zdolanie určených nebezpečných nákaz hospodársky významných iných hromadných ochorení a porúch reprodukcie zvierat a na vypracovanie programu hygienických a sanitačných opatrení,⁸⁾
- n) ukladá pokuty za porušenie zákona o veterinárnej starostlivosti, ktoré zistí pri výkone veterinárneho dozoru, a prejednáva priestupky na úseku veterinárnej starostlivosti.

(2) Ak hrozí nebezpečenstvo z omeškania, okresná veterinárna správa nariadi aj také mimoriadne veterinárne opatrenia, o ktorých inak rozhodujú okresné úrady (§ 7). O týchto opatreniach neodkladne informuje okresný úrad, ktorý ich potvrdí, prípadne zmení alebo zruší.

(3) Okresná veterinárna správa plní úlohy štátnej správy na úseku veterinárnej starostlivosti, pokiaľ ju tento zákon nezveruje iným orgánom veterinárnej starostlivosti.

§ 6

Ústav kontroly liečiv

Ústav kontroly liečiv vykonáva vrcholnú odbornú kontrolu vyrábaných a dovážaných veterinárnych liečiv a prípravkov,⁹⁾ pokiaľ nie sú v pôsobnosti kontrolných ústavov podľa osobitných predpisov.¹⁰⁾ V rámci tejto kontroly vydáva záväzné posudky,⁵⁾ ak ide o veterinárne liečivá a prípravky, a záväzné pokyny.

§ 7

Okresné úrady

(1) Okresné úrady rozhodujú o nariadení a ukončení mimoriadnych veterinárnych opatrení, ak sa netý-

kajú len individuálne určenej osoby, a dozerajú na ich plnenie; o mimoriadnych veterinárnych opatreniach rozhoduje prednosta okresného úradu obdobne ako v prípade živeľnej pohromy, alebo ich vydá okresný úrad všeobecne záväznou vyhláškou.¹¹⁾

(2) Okresné úrady rozhodujú o poskytovaní pôpô a náhrad na úhradu alebo zmiernenie škôd, prípadne nákladov vzniknutých vykonaním mimoriadnych veterinárnych opatrení, ako aj škôd vzniknutých uhynutím zvierat v dôsledku nákazy alebo iného hromadného ochorenia zvierat.

(3) Okresné úrady zriaďujú na plnenie svojich úloh na úseku veterinárnej starostlivosti protinákazové komisie. Predsedom komisie je prednosta okresného úradu, tajomníkom okresný veterinárny lekár. Protinákazová komisia

- a) predkladá návrhy na nariadenie a ukončenie mimoriadnych veterinárnych opatrení,
- b) riadi vykonávanie mimoriadnych veterinárnych opatrení v územnom obvode okresného úradu.

§ 8

Obce

Obce po dohode s príslušnou okresnou veterinárnou správou určujú miesta pre trhy určené na predaj potravín a surovín živočíšneho pôvodu (ďalej len „živočíšne produkty“) a miesta výstav, trhov, prehliadok alebo súťaží zvierat, prípadne zvodov zvierat na iné účely (ďalej len „zvodov zvierat“) a povoľuje konanie týchto zvodov.

§ 9

Ústredná protinákazová komisia

(1) Ústredná protinákazová komisia koordinuje plnenie úloh ústredných orgánov štátnej správy na úseku ochrany proti nákazám a iným hromadným ochoreniam zvierat a pri spracovaní živočíšnych produktov. Ak sa vyskytne nákaza alebo iné hromadné ochorenie zvierat či ekologická havária, ktoré by mohli ohroziť zdravie zvierat alebo ľudí vo viacerých okresoch,

⁷⁾ § 15 zákona č. 87/1987 Zb. v znení zákona č. 239/1991 Zb.

⁸⁾ § 33 zákona č. 87/1987 Zb. v znení zákona č. 239/1991 Zb.

⁹⁾ § 18 ods. 4 zákona č. 87/1987 Zb. v znení zákona č. 239/1991 Zb.

§ 16 vyhlášky č. 188/1989 Zb. o povoľovaní výroby, dovozu, overovania a uvádzania do obehu, používania a kontrole veterinárnych liečiv a prípravkov.

¹⁰⁾ Zákon č. 20/1966 Zb. v znení neskorších predpisov.

¹¹⁾ § 7 ods. 5 a 7 zákona SNR č. 472/1990 Zb. o organizácii miestnej štátnej správy.

ústředná protinákazová komisia ústredne riadi prijímanie a vykonávanie mimoriadnych veterinárnych opatrení alebo ich sama nariadi.

(2) Ústrednú protinákazovú komisiu zriaďuje vláda Slovenskej republiky. Predsedom ústrednej protinákazovej komisie je minister.

DRUHÁ ČASŤ

Veterinárne služby

§ 10

(1) Odborné veterinárne činnosti a iné veterinárne služby, ktoré nie sú súčasťou štátnej správy, vykonávajú

- a) špecializované ústavy štátnej veterinárnej služby a iné špecializované organizácie štátnej veterinárnej služby¹⁾ (§ 11),
- b) fyzické osoby zapísané v zozname Komory veterinárnych lekárov Slovenskej republiky (ďalej len „súkromný veterinárny lekár“),
- c) fyzické a právnické osoby oprávnené podľa § 12.

(2) Postavenie, úlohy a vnútorné pomery Komory veterinárnych lekárov Slovenskej republiky a podmienky členstva v nej upravuje osobitný zákon.

§ 11

Štátna veterinárna služba

Špecializované ústavy štátnej veterinárnej služby, a ak je to potrebné na plnenie úloh veterinárnej starostlivosti, aj iné špecializované organizácie štátnej veterinárnej služby¹⁾ zriaďuje alebo zakladá minister ako právnické osoby na poskytovanie odborných veterinárnych činností a služieb, najmä na vykonávanie veterinárnej laboratórnej diagnostiky, na vykonávanie veterinárnej liečebnej alebo asanačnej činnosti, na výrobu veterinárnych liečiv a prípravkov, prípadne na zásobovanie týmito liečivami a prípravkami a na ďalšie vzdelávanie veterinárnych pracovníkov.

§ 12

Ak ide o veterinárne služby spočívajúce v asanačnej činnosti, vo výrobe veterinárnych liečiv a prípravkov alebo zásobovanie nimi a v ďalšom vzdelávaní veterinárnych pracovníkov alebo o úlohy špecializova-

ných ústavov štátnej veterinárnej služby, môže ich výkon štátna veterinárna správa povoliť aj iným osobám, než sú uvedené v § 11, ktoré preukážu odbornú spôsobilosť svojich veterinárnych pracovníkov¹²⁾ a organizačné, technické a technologické predpoklady ustanovené všeobecne záväznými právnymi predpismi;¹³⁾ v povolení štátna veterinárna správa určí podmienky a rozsah vykonávania tejto činnosti.

TRETIA ČASŤ

Priestupky

§ 13

(1) Priestupku¹⁴⁾ na úseku veterinárnej starostlivosti sa dopustí ten, kto

- a) sťažuje alebo marí výkon veterinárneho dozoru alebo nevykoná v určenej lehote záväzný pokyn orgánov veterinárnej správy na odstránenie zistených nedostatkov,
- b) poruší povinnosť ustanovenú zákonom o veterinárnej starostlivosti¹⁵⁾ a predpismi vydanými na jeho základe alebo inými všeobecne záväznými právnymi predpismi upravujúcimi povinnosti na úseku veterinárnej starostlivosti na ochranu zvierat, predchádzanie nákazám a iným hromadným ochoreniam zvierat a ich zdoľávanie, na zabezpečenie zdravotnej nezávadnosti živočíšnych produktov a krmív, na dovoz, prevoz a pri vývoze zvierat, živočíšnych produktov a krmív, ako aj predmetov, ktoré môžu byť nositeľmi pôvodcov nákaz,
- c) poruší povinnosť vyplývajúcu pre neho z mimoriadnych veterinárnych opatrení.

(2) Za priestupok podľa odseku 1 písm. a) a b) možno uložiť pokutu do výšky 5000 Kčs a za priestupok podľa odseku 1 písm. c) a za opätovné spáchanie priestupku podľa odseku 1 písm. a) a b) pokutu do výšky 10 000 Kčs.

§ 14

Pracovníci orgánov veterinárnej správy poverení výkonom dozoru môžu za priestupky na úseku veterinárnej starostlivosti, ktoré zistili pri plnení svojich úloh, ukladať a vyberať pokuty v blokovom konaní až do výšky 1000 Kčs.

¹²⁾ § 25 zákona č. 87/1987 Zb. v znení zákona č. 239/1991 Zb.

¹³⁾ Napr. § 21 a 24 zákona č. 87/1987 Zb. v znení zákona č. 239/1991 Zb.

¹⁴⁾ Zákon SNR č. 342/1990 Zb. o priestupkoch v znení zákona SNR č. 524/1990 Zb.

¹⁵⁾ § 25 zákona č. 87/1987 Zb. v znení zákona č. 239/1991 Zb.

ŠTVRTÁ ČASŤ

Spoločné, prechodné a záverečné ustanovenia

§ 15

Orgány veterinárnej správy spolupracujú s orgánmi zdravotníckej správy, najmä poskytujú informácie týkajúce sa výskytu ochorení prenosných zo zvierat na človeka a naopak, ochrany pred nimi a zabezpečenia zdravotnej nezávadnosti živočíšnych produktov alebo ďalších skutočností, ktoré majú význam pri starostlivosti o zdravie ľudí a pri vytváraní zdravých životných podmienok. Inak vzťahy orgánov veterinárnej správy a orgánov štátnej zdravotníckej správy upravujú osobitné predpisy.¹⁶⁾

§ 16

(1) Orgány veterinárnej starostlivosti Slovenskej republiky spolupracujú s orgánmi veterinárnej starostlivosti Českej republiky, najmä pri prijímaní a vykonávaní zásadných opatrení na predchádzanie veľmi nebezpečným a nebezpečným nákazám, hospodársky významným iným hromadným ochoreniam zvierat pri ich výskyte, pri zabezpečovaní zdravotnej nezávadnosti živočíšnych produktov a krmív a pri veterinárnej ochrane štátneho územia.

(2) Záväzné posudky a veterinárne osvedčenia vydané orgánmi veterinárnej starostlivosti Českej republiky v rámci ich pôsobnosti platia aj v Slovenskej republike.

§ 17

Všeobecné predpisy o správnom konaní sa na rozhodovanie orgánov veterinárnej starostlivosti vzťahujú iba vtedy, ak ide o

- a) poskytovanie podpôr a náhrad na úhradu alebo zmiernenie škôd, prípadne nákladov vzniknutých vykonaním ochranných a zdolávacích opatrení, ako aj škôd vzniknutých uhynutím zvierat v dôsledku nákazy alebo iného hromadného ochorenia zvierat,
- b) vydávanie záväzných pokynov na odstránenie zistených nedostatkov a ich príčin,
- c) vydávanie záväzných posudkov, ktoré sú podľa zákona o veterinárnej starostlivosti samostatným správnym rozhodnutím,
- d) prejednávanie priestupkov,

- e) plány a program podľa § 33 zákona o veterinárnej starostlivosti,
- f) vydávanie povolení podľa § 12 tohto zákona.

§ 18

Výnos pokút uložených orgánmi veterinárnej správy je príjmom štátneho rozpočtu Slovenskej republiky.

§ 19

(1) Časť majetku štátu, ku ktorému majú právo hospodárenia orgány veterinárnej starostlivosti v rozsahu presahujúcom potreby výkonu štátnej správy, a časť majetku štátu, ku ktorému majú právo hospodárenia niektoré špecializované organizácie štátnej veterinárnej služby zriadené podľa doterajších predpisov, sa použije v rozsahu a za podmienok určených privatizačným projektom podľa osobitných predpisov¹⁷⁾ na predaj súkromným veterinárnym lekárom alebo osobám uvedeným v § 12 alebo na založenie právnických osôb uvedených v § 11.

(2) Do doby vykonania opatrení podľa odseku 1 poskytujú veterinárne služby organizácie zriadené podľa doterajších predpisov.

§ 20

Ministerstvo ustanoví všeobecne záväzným právnym predpisom, v ktorých prípadoch sa odborné veterinárne činnosti vykonávajú bezplatne.

§ 21

Zrušujú sa:

1. zákon SNR č. 110/1987 Zb. o pôsobnosti orgánov veterinárnej starostlivosti Slovenskej socialistickej republiky,
2. položka č. 14 prílohy A a položka č. 74 prílohy D zákona SNR č. 472/1990 Zb. o organizácii miestnej štátnej správy,
3. položka č. 13 prílohy B zákona SNR č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení,
4. vyhláška MPVŽ SSR č. 115/1987 Zb. o podnikovej veterinárnej službe.

§ 22

Tento zákona nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

F. Mikloško v. r.

J. Čarnogurský v. r.

¹⁶⁾ § 79 zákona č. 20/1966 Zb. v znení neskorších predpisov.

¹⁷⁾ Zákon č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby.

12

SDĚLENÍ

federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 29. října 1991 bylo v Pretorii podepsáno Ujednání mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Jihoafrické republiky o zrušení vízové povinnosti pro držitele diplomatických a služebních pasů. Ujednání vstoupilo v platnost na základě svého článku 7 odst. 2 dnem 1. prosince 1991.

České znění Ujednání se vyhláší současně.

UJEDNÁNÍ

mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky
a vládou Jihoafrické republiky o zrušení vízové povinnosti
pro držitele diplomatických a služebních pasů

Vzhledem k tomu, že vláda České a Slovenské Federativní Republiky a vláda Jihoafrické republiky (dále jen „smluvní strany“) uznávají přátelské vztahy mezi oběma zeměmi a jejich národy; a

vzhledem k tomu, že zrušení existující vízové povinnosti pro držitele diplomatických a služebních pasů je považováno za žádoucí pro další posílení spolupráce mezi Českou a Slovenskou Federativní Republikou a Jihoafrickou republikou,

se smluvní strany dohodly na následujícím:

Článek 1

Státní příslušníci smluvních stran, kteří jsou držiteli platných diplomatických nebo služebních pasů, mohou vstoupit na území druhé smluvní strany a pobývat zde tři měsíce bez víza.

Článek 2

1. Členové diplomatického, administrativního a technického nebo služebního personálu diplomatické mise nebo konzulárního úřadu jedné ze smluvních stran na území druhé smluvní strany, oficiální zástupci jedné ze smluvních stran v mezinárodních vládních organizacích majících sídlo na území druhé smluvní strany nebo úředníci takovýchto mezinárodních organizací, jakož i členové delegací jedné ze smluvních stran vy-

sílaní k mezinárodním jednáním na území druhé smluvní strany, pokud jsou držiteli platného diplomatického nebo služebního pasu, mohou pobývat na území druhé smluvní strany po dobu svého přidělení bez víz.

2. Stejná úprava platí pro rodinné příslušníky osob uvedených v odstavci 1, pokud jsou držiteli platných diplomatických nebo služebních pasů.

Článek 3

Osoby uvedené v článku 1 a 2 mohou překračovat hranice smluvních stran na všech hraničních přechodech určených pro mezinárodní cestovní styk.

Článek 4

Tímto Ujednáním není dotčeno právo příslušných úřadů smluvních stran odepřít vstup nebo pobyt osobám, jejichž přítomnost na území druhé smluvní strany je nežádoucí.

Článek 5

1. Každá smluvní strana může z důvodů veřejného pořádku, bezpečnosti nebo ochrany zdraví zcela nebo zčásti přerušit provádění tohoto Ujednání.

2. Takovéto přerušení a jeho ukončení bude neprodleně oznámeno diplomatickou cestou druhé smluvní straně.

Článek 6

Smluvní strany si budou diplomatickou cestou předávat vzory nových nebo pozměněných diplomatických a služebních pasů, včetně údajů o jejich použitelnosti, a to minimálně 30 dnů před jejich zavedením do praxe.

Článek 7

1. Toto Ujednání se sjednává na neurčitou dobu.

Za vládu

České a Slovenské Federativní Republiky:

Jiří Dienstbier v. r.

Místopředseda vlády
a ministr zahraničních věcí

2. Toto Ujednání vstoupí v platnost dne 1. prosince 1991.

3. Jakýkoliv dodatek k tomuto Ujednání, na němž se obě smluvní strany dohodnou, nabude platnosti výměnou nót.

4. Toto Ujednání může být vypovězeno jednou ze smluvních stran písemným oznámením daným druhé smluvní straně tři měsíce předem diplomatickou cestou.

Na důkaz tohoto níže podepsaní, k tomu náležitě zmocnění svými vládami, podepsali a stvrdili toto Ujednání.

Dáno v Pretorii ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a anglickém, přičemž obě znění mají stejnou platnost, dne 29. října 1991.

Za vládu

Jihoafrické republiky:

Roelof Frederik Botha v. r.

Ministr zahraničních věcí

OPATŘENÍ
FEDERÁLNÍCH ORGÁNŮ A ORGÁNŮ REPUBLIK

UZNESENIE

Predsedníctva Slovenskej národnej rady

zo 17. decembra 1991

k návrhu Slovenskej volebnej komisie na uskutočnenie nových volieb do orgánov samosprávy obcí

Predsedníctvo Slovenskej národnej rady podľa § 48 zákona SNR č. 346/1990 Zb. o voľbách do orgánov samosprávy obcí

A. vyhlasuje nové voľby do orgánov samosprávy v obciach Slovenskej republiky uvedených v prílohe č. 1 k tomuto uzneseniu a v zmysle § 26 ods. 1 toho istého zákona určuje deň ich konania na sobotu 7. marca 1992;

B. schvaľuje skrátené lehoty pre nové voľby do orgánov samosprávy obcí v Slovenskej republike 7. marca 1992 uvedené v prílohe č. 2 k tomuto uzneseniu.

F. Mikloško v. r.

Príloha č. 1

Zoznam obcí

v Slovenskej republike, v ktorých sa majú vykonať nové voľby do orgánov samosprávy obcí 7. marca 1992

O k r e s	O b e c	V o l í s a	
Galanta	Trnovec n/Váhom	starosta	
Banská Bystrica	Jarabá		zastupiteľstvo
Lučenec	Lipovany	starosta	
Martin	Brieštie	starosta	zastupiteľstvo
	Kaľamenová	starosta	zastupiteľstvo
	Turčiansky Peter	starosta	zastupiteľstvo
Považská Bystrica	Púchov	primátor	
Rimavská Sobota	Rovné	starosta	
	Teplý Vrch	starosta	
Zvolen	Sielnica	starosta	
Košice-vidiek	Nížný Klátov	starosta	
Michalovce	Jovsa	starosta	

Okres	Obec	Volí sa
Poprad	Batizovce	starosta
	Spišská Teplica	starosta
Prešov	Žipov	starosta
Stará Ľubovňa	Hraničné	zastupiteľstvo
Svidník	Tisinec	starosta
	Príkra	zastupiteľstvo

Príloha č. 2

Skrátené lehoty
pro nové voľby do orgánov samosprávy obcí 7. marca 1992

LEHOTA	§ – ods.	ÚLOHA	ZABEZPEČÍ	TERMÍN
60 dní	9 – 3	Pri voľbách do obecného zastupiteľstva určenie voleb. obv. a počtu poslancov, ktorí sa majú zvoliť	obecné zastupit.	7. 1. 1992
60 dní	9 – 3	Zverejnenie orgánov samosprávy obcí, ktoré sa majú zvoliť v nových voľbách	obecné zastupit.	7. 1. 1992
45 dní	10 – 2	Určenie a zverejnenie volebných okrskov a volebných miestností	obecné zastupit.	22. 1. 1992
25 dní	16 – 3 21 – 1,2	Podanie kandidátnych listín a návrhov nezávislých kandidátov	politické strany a nezávislí kandidáti	11. 2. 1992
25 dní	14 – 1	Delegovanie členov do miestnych volebných komisií	politické strany	11. 2. 1992
25 dní	15 – 1	Delegovanie členov do okrskových volebných komisií	politické strany	11. 2. 1992
18 dní	14 – 2	Zasadanie miestnej volebnej komisie	predseda MVK	18. 2. 1992
18 dní	22 – 2 17 – 3	Zaregistrovanie kandidátov na starostu a na poslancov obecného zastupiteľstva	miestna volebná komisia	18. 2. 1992
16 dní	13 – 2	Zasadanie okresnej volebnej komisie	predseda OVK	20. 2. 1992
15 dní	18 a 23	Vyhlásenie kandidatúry a zadanie tlače hlasovacích lístkov	miestna volebná komisia	21. 2. 1992
15 dní	30 – 1	Začiatok volebnej agitácie	politické strany	21. 2. 1992
15 dní	7	Vyloženie zoznamov voličov	obecný úrad	21. 2. 1992
15 dní	15 – 3	Zasadanie okrskovej volebnej komisie	predseda okr. voleb. komisie	21. 2. 1992

LEHOTA	§ – ods.	ÚLOHA	ZABEZPEČÍ	TERMÍN
12 dní	27	Informovanie voličov o čase a mieste konania volieb	obecný úrad	24. 2. 1992
3 dni	20 – 5	Dodanie hlasovacích lístkov voličom	obecný úrad	4. 3. 1992
48 hodín		Ukončenie volebnej agitácie	politické strany	5. 3. 1992
	26 – 1	Volebný deň	okresková volebná komisia	7. 3. 1992

Vydavateľ: Federálny ministerstvo vnútra - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon (02) 37 69 71 a 37 88 77, telefax (02) 37 88 77 - **Administrace:** SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 53 38 41-9, telefax (02) 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Vychází podle potřeby - **Roční zálohované předplatné činí 540,- Kčs** a je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku - **Účet pro předplatné:** Komerční banka Praha 1, účet č. 19-706-011 - **Novinová sazba** povolena poštou Praha 07, číslo 313348 BE 55 - **Tisk:** Tiskárna federálního ministerstva vnútra - Dohledací pošta Praha 07.

Distribuce předplatitelům: SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41-9, telefax 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Požadavky na zrušení odběru a změnu počtu výtisků pro nadcházející ročník je třeba uplatnit do 15. 11. kalendářního roku, pokud žádný požadavek neuplatníte, zůstává odběr v nezměněném stavu i pro nadcházející ročník. Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte číslo vyúčtování - Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamacie je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41 až 9, za hotové v prodejnách SEVT: Praha 2, Bruselská 2, telefon (02) 25 84 93 - Brno, Česká 14, telefon (05) 265 72 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95, v prodejnách knihkupectví: Olomouc, nám. Míru 5, Ostrava, Výškovická ul., obchodní pavilony - Ostrava, Holarova 14 - Nový Jičín, 28. října 10 - Plzeň, Admina, spol. s r. o., Škroupova 18.